

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 7. desember 2012

-ARBEIDSDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	7
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen.....	7
32012L0011 Europaparlamentets og Rådets direktiv 2012/11/EU av 19. april 2012 om endring av direktiv 2004/40/EF om minimumskrav til sikkerhet og helse for arbeidstakere som utsettes for risiko på grunn av fysiske agenser (elektromagnetiske felt) (18. særdirrektiv til rammedirektiv 89/391/EØF artikkel 16 nr. 1) (vedlegg XVIII AD gr3).....	7
-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	8
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	8
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	8
Kapittel XI Tekstiler.....	8
32012R0286 Kommisjonens delegerede forordning (EU) 286/2012 av 27. januar 2012 om endring av vedlegg I til Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011 om tekstilfiberbetegnelser og tilknyttet etikettering og merking av tekstilprodukters fibersammensetning for å inkludere et nytt tekstilfiberavn og av vedlegg VIII og IX til samme forordning for å tilpasse dem til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD gr3).....	8
Vedlegg XIX Forbrukervern	9
32011D0141 Beslutning som endrer beslutning til gjennomføring av forordning om samarbeid med hensyn til gjensidig assistanse mellom nasjonale håndhevsmyndigheter for forbrukervern (vedlegg XIX BLD gr3)	9
Vedlegg XX Miljø	10
Kapittel I Generelt.....	10
32012D0448 Kommisjonsvedtak av 12. juli 2012 om fastsettelse av miljøkriterier for EUs miljømerke for avisepapir (vedlegg XX kap I BLD gr3).....	10
32012D0481 Kommisjonens vedtak 2012/481 av 16. august 2012 om fastsettelse av miljøkriterier for EUs miljømerke for trykksaker (vedlegg XX kap I BLD gr3)	10
-FINANSDEPARTEMENTET	12
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	12
Vedlegg XXI Statistikk.....	12
32012R0461 Kommisjonsforordning (EU) nr. 461/2012 nr. av 31. mai 2012 om endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 og kommisjonsforordning nr. 1503/2006, nr. 657/2007 og nr. 1178/2008 med hensyn til tilpasninger som følge av bortfallet av variablene over ordretilgang i industrien (vedlegg XXI FIN gr2).....	12
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	13
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	13
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	13
Kapittel II Fôrvarer.....	13
32012R0333 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 333/2012 av 19. april 2012 om godkjenningen av et preparat av kaliumdiformiat som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter og som endrer forordning (EF) nr. 492/2006 (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2).....	13
32012R0225 Kommisjonsforordning (EU) nr. 225/2012 av 15. mars 2012 som endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 om godkjenning av virksomheter som omsetter til fôrformål produkter avledet fra vegetabiliske oljer og blandet fett og om spesielle krav til produksjon, lagring, transport og dioksinanalyser av fett, oljer og andre produkter avledet fra dem (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2).....	13

-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEPARTEMENTET	17
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	17
Vedlegg XV Statsstøtte	17
32012R0360 Kommisjonsforordning (EU) No 360/2012 av 25. april om anvendelse av artikkel 107 og 108 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på bagatellmessig støtte til foretak som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning (vedlegg XV FAD gr2)	17
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	18
Vedlegg XVI Offentlig innkjøp	19
32011R0842 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) Nr. 842/2011 av 19. august 2011 om standardskjemaene til bruk ved kunngjøringer om inngåelse av offentlige kontrakter og om oppheving av forordning (EF) nr. 1564/2005 (vedlegg XVI FAD gr3)	19
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	20
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	20
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	20
Kapittel I Veterinære forhold	20
32012R0252 Kommisjonsforordning (EU) nr. 252/2012 av 21. mars 2012 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av nivåer av dioksiner, dioksinliknende PCB og ikke-dioksinliknende PCB i visse næringsmidler og om opphevelse av forordning (EF) nr. 1883/2006 (vedlegg I kap I HOD gr2)	20
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	20
Kapittel XII Næringsmidler	20
32012R0378 Kommisjonsforordning (EU) nr. 378/2012 av 3. mai 2012 om avslag på bruk av visse helsepåstander på næringsmidler som viser til redusert sykdomsrisiko og til barns utvikling og helse (vedlegg II kap XII HOD gr2)	20
32012R0270 Kommisjonsforordning (EU) nr. 270/2012 av 26. mars 2012 vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av amidosulfuron, azoksystrobin, bentazon, biksafen, cyprokonazol, fluopyram, imazapik, malation, propikonazol og spinosad i og på visse produkter. (vedlegg II kap XII HOD gr2)	21
32012R0232 Kommisjonsforordning (EU) nr. 232/2012 av 16. mars 2012 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til betingelsene for bruk og bruksnivåer for Quinoline Gul (E 104), paraoransje FCF / Orange Gul S (E 110) og Ponceau 4R, Cochineal Red A (E 124) (vedlegg II kap XII HOD gr2)	22
32012R0231 Kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2012 av 9. mars 2012 om fastsettelse spesifikasjoner for tilsetningsstoffer oppført i vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 (vedlegg II kap XII HOD gr2)	23
Kapittel XXV Tobakk	24
32012L0009 Kommisjonens direktiv 2012/9/EU av 7. mars 2012 om endring av vedlegg I til Europaparlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF om innbyrdes tilnærming av medlemsstatenes lover og administrative bestemmelser om fremstilling, presentasjon og salg av tobakksvarer (vedlegg II kap XXV HOD gr2)	24
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	24
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	24
Kapittel XII Næringsmidler	24
32010D0770 Kommisjonsvedtak 2010/770/EU 13. desember 2010 om endring av vedtak 2009/980/EU når det gjelder endring av bruksbetingelser for en godkjent helsepåstand vedrørende effekten av vannløselig tomatkonsentrat på aggregering av blodplater (vedlegg II kap XII HOD gr3)	24
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	26

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	26
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	26
Kapittel II Fôrvarer	26
32012R0140 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 140/2012 av 17. februar 2012 om godkjenningen av monensin natrium som fôrtilsetningsstoff til livkylling (innehaver av godkjenningen Huvepharma NV Belgium) (vedlegg I kap II HOD/LMD gr2).....	26
-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	27
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	27
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	27
Kapittel XXIX Eksplosive varer til sivil bruk	27
32010D0347 Kommisjonsbeslutning 2010/347/EU av 19. juni 2010 om endring av Kommisjonsbeslutning 2004/388/EF om et dokument om overføring av eksplosive varer innenfor Fellesskapet (vedlegg II kap XXIX JD gr2)	27
Vedlegg XIX Forbrukervern	27
32011L0090 Kommisjonsdirektiv 2011/90/EU av 14. november 2011 om endring av del II i vedlegg I til Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF om supplerende forutsetninger for beregning av årlige omkostninger i prosent (vedlegg XIX JD gr2).....	27
-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET	29
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	29
Vedlegg VII Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner.....	29
32012R0623 Kommisjonsforordning (EF) nr. 623/2012 av 11. juli 2012 om endring av vedlegg II i direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (vedlegg VII KD gr 3).....	29
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	30
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	30
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	30
Kapittel I Veterinære forhold.....	30
32012R0427 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 427/2012 av 22. mai 2012 om utvidelsen av spesielle garantier vedrørende salmonella angitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 til å gjelde egg ment for Danmark (vedlegg I kap I LMD gr2).....	30
Kapittel II Fôrvarer.....	31
32012R0334 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 334/2012 av 19. april 2012 om godkjenningen av et preparat av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-4407 som fôrtilsetningsstoff til slaktekaniner og ikke matproduserende kaniner, som endrer forordning (EF) nr. 600/2005 (innehaver av godkjenningen Société Industrielle Lesaffre) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	31
32012R0237 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 237/2012 av 19. mars 2012 om godkjenningen av alfa-galaktosidase (EC 3.2.1.22) produsert av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) og endo-1,4-beta- glukanasase (EC 3.2.1.4) produsert av <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) som fôrtilsetningsstoff til slaktekylling (innehaver av godkjenningen Kerry Ingredients and Flavours) (vedlegg I kap II LMD gr2) .	31
32012R0227 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 227/2012 av 15. mars 2012 om godkjenningen av <i>Lactobacillus lactis</i> (NCIMB 30117) som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter (vedlegg I kap II LMD gr2).....	32
32012R0226 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 226/2012 av 15. mars 2012 som endrer forordning (EF) nr. 1730/2006 om betingelsene for bruk av benzoesyre (innehaver av godkjenningen Emerald Kalama Chemical BV) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	33
32012R0081 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 81/2012 av 31. januar 2012 om oppheving av godkjenning av <i>Lactobacillus pentosus</i> (DSM 14025) som fôrtilsetningsstoff (vedlegg I kap II LMD gr2)	33

32012R0136 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 136/2012 av 16. februar 2012 om godkjenningen av natriumbisulfat som førtilsetningsstoff for kjæledyr og andre ikke matproduserende dyr (vedlegg I kap II LMD gr2)	34
32012R0131 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 131/2012 av 15. februar 2012 om godkjenning av et preparat av karveolje, sitronolje og visse tørkede urter og krydderplanter som førtilsetningsstoff til avvent smågris (innehaver av godkjenningen Delacon Biotechnik GmbH) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	35
32012R0118 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 118/2012 av 10. februar 2012 som endrer forordningene (EF) nr. 2380/2001, (EF) nr. 1289/2004, (EF) nr. 1455/2004, (EF) nr. 1800/2004, (EF) nr. 600/2005, (EU) nr. 874/2010, gjennomføringsforordningene (EU) nr. 388/2011, (EU) nr. 532/2011 og (EU) nr. 900/2011 når det gjelder navnet på innehaveren av godkjenningen av visse førtilsetningsstoffer og korrigerer gjennomføringsforordning (EU) nr. 532/2011 (vedlegg I kap II LMD gr2).....	35
32012R0098 Kommisjonenes gjennomføringsforordning (EU) nr. 98/2012 av 7. februar 2012 om godkjenningen av 6-fytase (EC 3.1.3.26) produsert av Pichia pastoris (DSM 23036) som førtilsetningsstoff til slaktekylling og slaktekalkun, livkylling, livkalkun, verpehøner, andre fjørfe til slakt og eggproduksjon, avvent smågris, slaktegris og avlspurker (innehaver av godkjenningen Huvepharma AD) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	36
32012R0093 Kommisjonenes gjennomføringsforordning (EU) nr. 93/2012 av 3. februar 2012 om godkjenningen av Lactobacillus plantarum (DSM 8862 og DSM 8866) som førtilsetningsstoff til alle dyrearter (vedlegg I kap II LMD gr2)	37
32012R0091 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 91/2012 av 2. februar 2012 om godkjenningen av Bacillus subtilis (CBS 117162) som førtilsetningsstoff for avvent smågris og slaktegris (innehaver av godkjenningen Krka d.d.) (vedlegg I kap II LMD gr2).....	38
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	39
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	39
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	39
Kapitel XV Farlige stoffer.....	39
32012R0493 Kommisjonsforordning (EU) nr. 493/2012 av 11. juni 2012 om detaljerte bestemmelser om beregning av effektivitet av prosesser for gjenvinning av brukte batterier og akkumulatorer i henhold til direktiv 2006/66/EF (vedlegg II kap XV MD gr2)	39
32010R0757 Kommisjonsforordning (EU) nr. 757/2010 av 24. august 2010 om endring i vedleggene I og III til forordning (EF) nr. 850/2005 om persistente organiske miljøgifter (POPs) (vedlegg II kap XV MD gr2) .	40
32010R0756 Kommisjonsforordning (EU) nr. 756/2010 av 24. august 2010 om endring av vedleggene IV og V til forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (vedlegg II kap XV MD gr2).....	41
Kapittel XVII Miljøvern.....	42
32009D0292 Kommisjonsvedtak 2009/292/EF av 24. mars 2009 om vilkårene for at plastkasser og paller kan unntas fra kravene til tungmetallkonsentrasjoner fastsatt i direktiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (vedlegg II kap XVII MD gr2)	42
Vedlegg IV Energi	42
32010D0335 Kommisjonsbeslutning om retningslinjer for beregning av karbonlager på land (vedlegg IV MD gr2)	42
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	43
Vedlegg XX Miljø	43
Kapittel I Generelt.....	43
32011L0092 Direktiv 2011/92/EU om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger (vedlegg XX kap I MD gr3).....	43
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	45
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	45

Protokoll 31	45
EØS-komitebeslutning om tilpasningstekst til 32010R0911 (protokoll 31 NHD gr3)	45
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	46
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	46
Vedlegg IV Energi	46
32010L0030 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU av 19. mai 2010 om angivelse av energirelaterte produkters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte vareopplysninger (revisjon) (vedlegg IV OED gr2)	46
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	47
Vedlegg IV Energi	47
32012R0206 Kommisjonsforordning (EU) nr. 206/2012 av 6. mars 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av klimaanlegg og komfortvifter (vedlegg IV OED gr3)	47
32011R0626 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 626/2011 av 4. mai 2011 om supplering av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av klimaanlegg (vedlegg IV OED gr3)	48
32010R1061 Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 1061/2010 av 28. september 2010 om supplering av europaparlamentets- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av husholdningsvaskemaskiner (vedlegg IV OED gr3)	50
32010R1062 Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 1062/2010 av 28. september 2010 om supplering av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av fjernsyn (vedlegg IV OED gr3)	51
32010R1060 Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 1060/2010 av 28. september 2010 om supplering av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av husholdningskjøle-/fryseapparater (vedlegg IV OED gr3)	53
32010R1059 Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 1059/2010 av 28. september 2010 om supplering av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av husholdningsoppvaskmaskiner (vedlegg IV OED gr3)	55
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	57
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	57
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	57
Kapittel I Kjøretøyer	57
32012R0459 Kommisjonsforordning (EU) nr. 459/2012 som endrer Parlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 715/2007 og Kommisjonsforordning (EF) nr. 692/2008 om avgassutslipp fra lette person- og varebiler (Euro 6) (vedlegg II kap I SD gr2)	57
32012R0523 Kommisjonsforordning (EU) nr. 523/2012 av 20. juni 2012 som endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 hva angår inkludering av visse regulativer vedtatt av FNs økonomiske komite for Europa om typegodkjenning av motorvogner, deres tilhengere og systemer, komponenter og separate tekniske enheter for dette (vedlegg I kap II SD gr2)	58
Vedlegg IV Energi	59
32011R0228 Kommisjonsforordning (EU) nr. 228/2011 av 7. mars 2011 endrer Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1222/2009 angående testmetode for våtgrep til C1-dekk (vedlegg IV SD gr2)	59
Vedlegg XIII Transport	60
Kapittel IV Sivil luftfart	60
32012R0748 Forordning (EU) nr. 748/2012 av 3. august 2012 (vedlegg XIII kap IV SD gr2)	60
Vedlegg XIII Transport	63
Kapittel IV Sivil luftfart	63

32012R0593 Forordning (EF) 593/2012 av 5. juli 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften) og om endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften) i 2012 endring av forordning (EF) 2042/2003 (vedlegg XIII kap IV SD gr2) 63

-ARBEIDSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen

32012L0011 Europaparlamentets og Rådets direktiv 2012/11/EU av 19. april 2012 om endring av direktiv 2004/40/EF om minimumskrav til sikkerhet og helse for arbeidstakere som utsettes for risiko på grunn av fysiske agenser (elektromagnetiske felt) (18. særdirrektiv til rammedirektiv 89/391/EØF artikkel 16 nr. 1) (vedlegg XVIII AD gr3)

Sammendrag av innhold

Etter ikrafttredelsen av Europaparlamentets og Rådets direktiv 2004/40/EF uttrykte berørte parter alvorlige betenkeligheter til konsekvensene gjennomføringen ville få for bruk av MR-utstyr i helsesektoren, samt for deler av industrien. Kommisjonen valgte da å undersøke de berørte parters argumenter og besluttet å ta enkelte av bestemmelsene i direktivet opp til fornyet vurdering. Fristen for gjennomføring av direktiv 2004/40/EF ble forlenget ved direktiv 2008/46/EF til den 30. april 2012. Dette for å gjøre det mulig å vedta et nytt direktiv på grunnlag av nye opplysninger innen nevnte dato.

Den 14. juni 2011 vedtok Kommisjonen et forslag til nytt direktiv (KOM (2011) 348), som etter planen skal erstatte og oppheve direktiv 2004/40/EF. Målet med direktivforslaget er å sikre et høyt beskyttelsesnivå for arbeidstakernes sikkerhet og helse, samtidig som det ikke legges unødige store begrensninger for næringen som rammes (herunder bruk av MR-utstyr i helsesektoren). På denne bakgrunn har flertallet av medlemsstatene derfor ikke gjennomført direktiv 2004/40/EF.

Ettersom vedtakelsen av direktivforslaget trekker ut i tid, var det behov for å utvide gjennomføringsfristen til 2004-direktivet ytterligere. Gjennomføringsfristen til direktiv 2004/40/EF ble derfor ved direktiv 2012/11/EU endret fra 30. april 2012 til 31. oktober 2013.

Merknader

Direktivet krever ikke nasjonal oppfølging.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for personbevegelse, arbeidsliv og arbeidsmiljø og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XI Tekstiler

32012R0286 Kommisjonens delegerede forordning (EU) 286/2012 av 27. januar 2012 om endring av vedlegg I til Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011 om tekstilfiberbetegnelser og tilknyttet etikettering og merking av tekstilprodukters fibersammensetning for å inkludere et nytt tekstilfibernavn og av vedlegg VIII og IX til samme forordning for å tilpasse dem til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD gr3)

Sammendrag av innhold

I forordning (EU) nr. 1007/2011 fastlegges regler for etikettering eller merking av produkters tekstilfiberinnhold som skal sikre at forbrukernes interesser beskyttes. Tekstilprodukter kan kun gjøres tilgjengelig på EU-markedet/EØS-området hvis de er i overensstemmelse med forordningens bestemmelser. For å tilpasse forordning (EU) nr. 1007/2011 til den tekniske utvikling er det nødvendig å tilføye fiberen polypropylen/polyamid bikomponent til listen over tekstilfibernavn i vedlegg I og IX i forordningen. Ensartede metoder til kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger er fastsatt i vedlegg VIII i forordningen. Det er derfor nødvendig å definere ensartede analysemetoder for fibre av polypropylen/ polyamid bikomponent. Dette gjøres i Kommisjonsforordning (EU) 286/2012.

Polypropylen/polyamid bikomponent er allerede omhandlet i direktiv 2011/73/EU av 29. juni 2011 og analysemetodene for fiberen er omtalt i direktiv 2011/74/EU av 29. juni 2011. Direktiv 2011/74/EU er tatt inn i EØS-avtalen 30. mars 2011. Direktiv 2011/73/EU er ikke tatt inn i EØS-avtalen. Dette som følge av forordning (EU) nr. 1007/2011 og Kommisjonsforordning 286/2012 trer i kraft fra 8. mai 2012 i EU. Fra samme dato oppheves disse direktivene noe som medfører denne endingen av forordning (EU) 1007/2011.

Norge har ikke deltatt i de tekniske arbeidsgruppene til de opprinnelige direktivene.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten er artikkel 114.

Norge har fastsatt forskrift 25. oktober 2012 nr. 990 om innlemmelse av forordning (EU) nr. 1007/2011 om tekstilnavn og tilknyttet etikettering av tekstilprodukters fibersammensetning. Endringen som forordning 286/2012 medfører synes å være/er dekket av denne forskriften. Forordning 286/2012 antas ikke å få administrative eller økonomiske konsekvenser.

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling og anses EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIX Forbrukervern

32011D0141 Beslutning som endrer beslutning til gjennomføring av forordning om samarbeid med hensyn til gjensidig assistanse mellom nasjonale håndhevingsmyndigheter for forbrukervern (vedlegg XIX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Forordning 2006/2004/EF (samarbeidsforordningen) setter rammene for håndheving av fellesskapsregelverk om forbrukervern over landegrensene innen EØS-området. Den pålegger statene å ha håndhevingsorganer for hvert av de direktivene og forordningen som er opplistet i forordningens vedlegg. Håndhevingsorganet i landet hvor en forbruker er rammet, skal kunne anmode den tilsvarende myndighet i landet hvor handlingen har utspring (dvs. hvor den næringsdrivende er etablert) om å stoppe den ulovlige handlingen.

Beslutning 2007/76/EF og 2008/282/EF inneholder detaljerte saksbehandlingsregler for myndighetene som deltar i samarbeidet etter samarbeidsforordningen.

Foreliggende beslutning, 2011/141/EF, endrer saksbehandlingsreglene på følgende punkter:

- kravene som gjelder sletting av opplysninger i databasen
- kravene til regelmessige innberetninger
- presiserer bestemmelsen for den koordinerende kompetente myndighets forpliktelser, deltakelsen i koordinerende håndhevelsesforanstaltninger og de opplysninger som minimum skal utleveres i den forbindelse.

Endringene skjer delvis som følge av praktiske erfaringer i samarbeidet og delvis for å bringe reglene i samsvar med uttalelse 6/2007 fra gruppen for beskyttelse av personer i forbindelse med behandling av personopplysninger nedsatt ved artikkel 29 i direktiv 95/46/EF og uttalelse fra den Europeiske Tilsynsfører for databeskyttelse.

Merknader

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området: Både forordningen og de to tidligere beslutningene er tatt inn i EØS-avtalen og forordningen er gjennomført hovedsakelig gjennom markedsføringsloven. Fra norsk side har Forbrukerombudet en hovedrolle i samarbeidet. I tillegg deltar Medietilsynet, Sosial- og helsedirektoratet, Statens legemiddelverk, Luftfartstilsynet og Lotteritilsynet.

Beslutningen retter seg, i likhet med de to tidligere beslutningene, mot håndhevingsmyndighetene og ikke mot borgerne. Det anses ikke nødvendig med lov- eller forskriftsendringer for å gjennomføre beslutningen i norsk rett. Beslutningen antas å ikke få administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Beslutningen har vært diskutert i og stemt over av komiteen som er opprettet i forbindelse med forordningen. Fra norsk side deltar Forbrukerombudet i komiteen (men har ikke stemmerett). Etter Forbrukerombudets vurdering er innholdet i beslutningen uproblematisk. Bedre koordinering i behandling av saker som involverer flere enn to land har lenge vært etterlyst fra Forbrukerombudets side og endringene anses positive. Saken har vært behandlet av Spesialutvalget for forbrukersaker som finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Generelt

32012D0448 Kommisjonsvedtak av 12. juli 2012 om fastsettelse av miljøkriterier for EUs miljømerke for avispapir (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet som ble vedtatt 12. juli 2012 fastsetter kriterier for tildeling av EUs miljømerke, Blomsten, til avispapir. Kriteriene setter strenge miljø- og helsekrav til produktene der det er fokusert på blant annet utslipp ved papirproduksjonen, energibruk, bærekraftig skogbruk og miljø- og helsefarlige kjemikalier. Kravene er i første rekke rettet inn mot avisproduksjonen på kontinentet, idet det kreves hele 70 % resirkulert fiber i det miljømerkede papiret. Kravene er derfor mindre egnet for norsk produksjon, som i stor grad forsyner andre land med papir av ny fiber, som så kan resirkuleres. Stiftelsen Miljømerking anser likevel kriteriene for å være tilfredsstillende og at de kan bidra til miljøforbedringer i papirproduksjonen.

Merknader

Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke strenge helse- og miljøkrav. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til vedtaket. Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for forbrukerspørsmål og anses EØS-relevant og akseptabel.

32012D0481 Kommisjonens vedtak 2012/481 av 16. august 2012 om fastsettelse av miljøkriterier for EUs miljømerke for trykksaker (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet som ble vedtatt 16. august 2012, fastsetter kriterier for tildeling av EUs miljømerke, Blomsten til trykksaker.

Kriteriene setter miljø- og helsekrav til trykte produkter der papirsubstratet er trykkepapir, kopipapir eller avispapir som allerede er tildelt EUs miljømerke. Kravene fokuserer på trykkeprosessen, og det settes strenge miljø- og helsekrav til kjemikaliebruk og avfallshåndtering på trykkeriet. Det nordiske svanemerket har lignende kriterier, men disse er rettet mot hele trykkeriet, slik at selve trykkeriet sertifiseres. Det er Stiftelsens erfaring at det er vanskelig å styre et trykkeri til å forbedre prosesser som bare skal omfatte deler av produksjonen.

Likevel anser Stiftelsen Miljømerking kriteriene for å være tilfredsstillende og at de kan bidra til miljøforbedringer i trykkeriprosessen. Dette kan være første skritt på veien til miljømerking av trykkeriene også i EU.

Merknader

Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke strenge helse- og miljøkrav. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til vedtaket. Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for forbrukerspørsmål og anses EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32012R0461 Kommisjonsforordning (EU) nr. 461/2012 nr. av 31. mai 2012 om endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 og kommisjonsforordning nr. 1503/2006, nr. 657/2007 og nr. 1178/2008 med hensyn til tilpasninger som følge av bortfallet av variablene over ordretilgang i industrien (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Ved rådsforordning (EF) nr. 1165/98 og senere gjennomføringsforordninger er det etablert en felles ramme for utarbeiding av fellesskapsstatistikker om konjunkturutviklingen. Regelverket fastlegger variabler som er nødvendige for å analysere kortsiktig utvikling av tilbud og etterspørsel, produksjonsfaktorer og priser. Rådsforordning (EF) nr. 65/98 og senere gjennomføringsforordninger er inntatt i EØS-avtalen vedlegg XXI (Statistikk).

Variablene for industriens ordretilgang, som ble innført ved forordning (EF) nr. 1165/98, har hatt til formål å fungere som ledende indikatorer for fremtidig produksjon. Blant annet fordi det ved hjelp av disse indikatorene kun i begrenset omfang har vært mulig å forutsi utviklingstendenser, har utvalget for det Europeiske Statistiske System besluttet at innsamlingen av data over ordretilgang i industrien skal opphøre. Dette skjer som ledd i arbeidet med formål å redusere byrden på det europeiske statistiske systemet.

For å fjerne variablene over ordretilgang i industrien, er det nødvendig å fjerne alle referanser til disse variablene både med hensyn til listen over variabler, referanseperiode, detaljeringsnivå, frister, overgangsperioder, definisjoner mv. I tillegg gjøres det endringer i retningslinjene i det europeiske stikkprøveprogram vedrørende ordretilgang fra andre markeder enn hjemmemarkedet.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det nye regelverket vil medføre at SSB vil gjennomføre en brukerundersøkelse for å få en oppdatert vurdering av hvor etterspurt ordrestatistikken for industrien er blant sentrale brukere. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Statistisk sentralbyrå finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32012R0333 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 333/2012 av 19. april 2012 om godkjenningen av et preparat av kaliumdiformiat som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter og som endrer forordning (EF) nr. 492/2006 (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Kaliumdiformiat er tidligere godkjent som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter. Nå søkes det re-godkjent, slik fôrtilsetningsstoff-forordningen krever. Det er klassifisert i kategorien Teknologiske fôrtilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Konserveringsmidler og har identifikasjonsnr. 1a237a. European Food Safety Authority (EFSA), har vurdert preparatet og finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og miljøet, ut fra dokumentasjon i søknaden. Kaliumdiformiat skal bare benyttes til konservering av rå fisk og rå fiskeprodukter til fôr. Det er effektivt for å forlenge holdbarhetstida til rå fisk. Analysemetode for preparatet er beskrevet. Det er ikke foretatt noen endringer i preparatets framstillingsmåte eller sammensetning. Derfor er det fastsatt en overgangsperiode der en kan bruke opp gjenværende lagerbeholdning av premikser og fôrblandinger der preparatet, med den tidligere godkjenningen, inngår. Det er ikke fastsatt grenser for minste eller største tillatte innhold av kaliumdiformiat i fullfôr. Men likevel er det krav om at innholdet av ulike kilder for kaliumdiformiat i fôr til avvent smågris ikke skal overskride 18 g/kg fullfôr, og for fullfôr til slaktegris og avlspurker er grensen 12 g/kg. Brukes det andre organiske syrer som fôrtilsetningsstoff samtidig, vil kaliumdiformiat opp til de nevnte grensene ha negativ effekt.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 11. mai 2022.

Det følger ingen rapporteringsforpliktelser til EFTAs overvåkningsorgan (ESA) av rettsakten.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da preparatet allerede er godkjent og i bruk. For fôrindustrien får heller ikke re-godkjenningen av kaliumdiformiat konsekvenser, da hverken bruksområde eller sammensetning er endret i forhold til tidligere godkjenning. En må imidlertid være oppmerksom på konsekvensene av å tilsette preparatet i fôrblandinger der det også skal tilsettes organiske syrer.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet anser rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0225 Kommissjonsforordning (EU) nr. 225/2012 av 15. mars 2012 som endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 om godkjenning av

virksomheter som omsetter til fôrformål produkter avledet fra vegetabiliske oljer og blandet fett og om spesielle krav til produksjon, lagring, transport og dioksinanalyser av fett, oljer og andre produkter avledet fra dem (vedlegg I kap II FGD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Fôrhygieneforskriften stiller bl a. krav til registrering og godkjenning av fôrvirksomheter. Denne rettsakten medfører endringer i disse kravene, og inneholder viktige og omfattende tilføyelser i vedlegg II "Krav til fôrforetak som ikke driver primærproduksjon av fôrvarer". Bakgrunnen for endringene er at visse oljer, fett og produkter avledet av dem, som ikke er tenkt brukt til fôr, men likevel har fått slik anvendelse, har inneholdt dioksiner i mengder som langt overskrider tillatt innhold i fôr. Bruk av fôret kan føre til forhøyede dioksinnivåer i animalske næringsmidler, og disse kan medføre fare for folkehelsen. Likeså kan det gi store økonomiske tap for virksomheter som enten må trekke tilbake fôr eller næringsmidler fra markedet, pga dioksininnhold over tillatt nivå.

Det vil nå stilles krav om at av virksomheter som behandler/prosesserer vegetabiliske oljer og blander fett, når produktene er tenkt brukt til fôr, skal godkjennes av myndighetene (Mattilsynet). Hittil har det bare vært krav om registrering iflg. fôrhygieneforskriften. Virksomhetenes HACCP-plan og egenkontrollsystem skal også inneholde krav til produksjon, merking, lagring og transport av slike produkter, med tanke på farer som kan oppstå. Virksomhetene pålegges også å intensivere prøvetaking og analyser for dioksiner og dioksinlignende PCB i fett, oljer og produkter avledet fra dem, for å redusere muligheten for at forurensede produkter kommer inn i næringsmiddelkjeden.

Ansvar for å omsette trygt fôr er fullt ut virksomhetenes, og de skal også bære alle kostnadene ved aktuelle tiltak som må iverksettes. Myndighetene (Mattilsynet) oppfordres til også å vektlegge kontroll med de virksomhetene som ikke vanligvis utfører dioksinanalyser av produktene sine, men som produserer produkter som denne rettsakten angår. Laboratorier som utfører dioksinanalyser pålegges å rapportere resultater som overstiger den fastsatte grensen for tillatt innhold av dioksiner både til virksomheten som eier prøven og til myndighetene (Mattilsynet). Dette fritar imidlertid ikke virksomheten selv fra å informere myndighetene (Mattilsynet) om slik funn. Grenseverdiene for tillatt innhold av dioksiner og dioksinlignende PCB i fôrvarer finnes i direktiv 2002/32/EF, som det refereres til her. De er implementert hos oss i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer, vedlegg 1 pkt 27.

Konkrete endringer i vedlegg II

Nytt avsnitt "Definisjoner" tas inn helt først i vedlegget. Det definerer "batch", "produkter avledet av vegetabiliske oljer" og "fettblanding".

Endringer i avsnittet "Anlegg og utstyr", og de angir hvilke virksomheter som nå skal godkjennes av myndighetene.

Endringer i avsnittet "Produksjon", krever at virksomheter som blander fett til fôrformål, skal holde dette helt fysisk atskilt fra all annen produksjon. Merkingen av produktene skal tydelig angi om produktet er tenkt brukt til fôr eller ikke.

Nytt avsnitt "Dioksin kontroll" sier at: Fôrvirksomheter som omsetter fett, oljer eller avledede produkter til fôrformål, skal analysere dem for dioksiner på akkrediterte laboratorier og i samsvar med forordning (EF) nr. 152/2009, fôranalyseforordningen. Det er videre angitt frekvensen av prøvetaking og analyser for ulike produkter. Virksomheter det angår nevnes gruppevis, og for hver av gruppene angis prøvetakingsfrekvensen for ulike produkter på batch-nivå og hvor stor en batch kan være. Eks. a) Virksomheter som behandler ren vegetabilisk olje; skal ta prøve av alle batcher med kokosolje, og hver batch kan være inntil 1 000 tonn. b) Virksomheter som produserer animalsk fett; skal ta en representativ prøve av hver 2 000 tonn de produserer fra kategori 3-materiale iflg forordning (EF) nr. 1069/2009, biproduktforordningen. De andre gruppene er c) fiskeoljevirkosheter, d) oleokjemiske- og biodiesel-virkosheter, e) virksomheter som blander fett, f) virksomheter som produserer fôrblandinger til matproduserende dyr. Disse har også detaljerte bestemmelser for omfang og frekvens av kontroll med produktene sine.

Dette avsnittet inneholder også unntaksbestemmelser om at kravet til batchstørrelsen i de ulike tilfelle kan avvikes, og da kan den være større enn angitt. Dersom innholdet er homogent og prøven er tatt på en representativ måte, kan analyseresultatet aksepteres for batchen, om størrelsen avviker.

Videre er det tilstrekkelig å ta prøve på ett sted i kjeden. Når det kan dokumenteres at analyseresultatet av en prøve viser tilfredsstillende dioksin-innhold, trengs det ikke ytterligere prøvetaking på de neste ledd i kjeden. Men hvert ledd skal følge opp sin HACCP-plan for å forebygge mot dioksinforurensing av produktene. Dersom alle produkter denne rettsakten omhandler og som inngår i en fôrblending til matproduserende dyr følges av dokumentasjon (analysebevis) på at de tilfredsstillende kravene til dioksininnhold, og det ikke kan dannes dioksiner under den videre produksjonsprosessen, trenger ikke virksomheten som produserer fôrblandinger ta prøver av det ferdige fôret.

Fôrvirksomhetene skal pålegge analyselaboratoriene de benytter å informere myndighetene i landet der virksomheten er lokalisert, om resultater som overskrider tillatte dioksinverdier i produkter. Dette gjelder også om analyselaboratoriet ligger i en annet EØS-stat enn der virksomheten er, og likeså om det er i en tredjestat.

Kravene til dioksintesting som er angitt i avsnittet "Dioksinkontroll" gjelder til 14. mars 2014, innen da de skal være revidert.

Endringer i avsnittet "Lagring og transport", og de krever at containere som brukes til å lagre eller transportere fett, prosesserte vegetabiliske oljer eller produkter avledet av dem bare skal brukes til dette formålet. Er ikke det mulig, skal de rengjøres grundig etter bruk. De skal holdes atskilt fra annet gods, der det kan være fare for forurensing. Animalsk fett, som reguleres av forordning (EF) nr. 1069/2009, biproduktforordningen og er tenkt brukt til fôr, skal reguleres etter den.

For at virksomhetene skal få mulighet til å tilpasse seg et nytt og omfattende regelverk, vil ikke forordningen tre i kraft i EU før 16. september 2012.

Merknader

Rettsakten medfører endringer i forskrift 14. januar 2010 nr. 39 om fôrhygiene, fôrhygieneforskriften, der vedlegg II endres.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Mattilsynet pålegges å godkjenne virksomheter som bearbeider fett, vegetabiliske oljer og avledede produkter, og godkjenningen krever fysisk inspeksjon av virksomhetene. Det er ikke mange i Norge som behandler slike produkter til fôrformål, og noen av dem er allerede godkjent etter biproduktforordningen. Videre skal prøvetaking for dioksinanalyse av visse produkter økes, ikke bare fra virksomhetenes side, men også Mattilsynet bør følge opp med tilsynsprøver. Dioksinanalyser er relativt kostbare, men inngår allerede i vårt OK-program. Rettsakten vil imidlertid påføre Mattilsynet mer arbeid med godkjenninger og kostnader ved dioksinanalyser. Å tallfeste det er ikke enkelt å gjøre foreløpig.

Virksomhetene som forordningen omfatter vil få økte analysekostnader som følge av utvidet prøvetakingsregime. Omfanget vil variere med hvor i kjeden virksomheten befinner seg. Siden det er tilstrekkelig med prøvetaking på ett ledd i kjeden, er det mulig at det første leddet i kjeden, som prosesserer fett, vegetabiliske oljer eller avledede produkter, får de største kostnadene. Virksomheter lengre ut i kjeden kan i sine kjøpekontrakter kreve analysebevis, og dermed legge kostnadene på selgeren. Kravet til batchstørrelse gjør at prøvetakingen av batcher på visse vilkår, kan tilpasses det volumet batchen har, selv om kravet i utgangspunktet er en mindre batchstørrelse. Det vil redusere krav om antall prøver, da antallet er knyttet til batch, og dermed spares analysekostnader. Ved å sikre seg råvarer som har dokumenterte analyseresultater, der dioksininnholdet samsvarer med tillatt nivå, vil virksomheter som produserer ferdigfôrblandinger være unntatt kravet om dioksinanalyser av sluttproduktet, og dermed også spare kostnader. For enkelte virksomheter vil det være nødvendig å gjennomgå sin HACCP-plan og egenkontrollsystem, slik at det samsvarer med forordningens krav. Virksomheter som lagrer eller transporterer fett, prosesserte vegetabiliske oljer eller avledede produkter, kan måtte skaffe seg flere containere da disse ikke skal brukes til andre formål, eller de trenger bedre/annet utstyr for renhold av disse.

Med de kravene som stilles nå, kan visse virksomheter finne det for dyrt eller arbeidskrevende å framstille produkter, som omfattes av forordningen, til fôrformål. Det kan medføre at verdifulle ressurser ikke blir brukt så høyt oppe i næringskjeden som mulig. Kravet om helt atskilt produksjon, dersom noen produkter går til fôrformål og andre til andre formål, kan også bli for dyrt eller vanskelig å

få til. Da vil sannsynligvis virksomhetene kutte ut fôrproduksjonsdelen. I den stilles det mange andre krav som ikke skal tilfredsstilles ved produksjon til andre formål.

Å tallfeste de økonomiske konsekvensene for de virksomhetene forordningen gjelder, vil ikke være mulig. Virksomhetene er svært forskjellige, og deres handlingsmønstre vil være svært ulike.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XV Statsstøtte

32012R0360 Kommisjonsforordning (EU) No 360/2012 av 25. april om anvendelse av artikkel 107 og 108 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på bagatellmessig støtte til foretak som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning (vedlegg XV FAD gr2)

EU kommisjonen har vedtatt en rekke endringer i de ulike regelverkene om kompensasjon til foretak som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning ("services of general economic interest", SGEI). Reglene angir vilkårene for når slik offentlig støtte anses forenelig med Den europeiske unions virkemåte (TEUV)/EØS-avtalen. Det overordnende formålet med revisjonen er forenkling og klargjøring av regelverkene for å gi større grad av forutberegnelighet og rettslig sikkerhet.

En helt ny del av dette regelverket er en forordning om bagatellmessig støtte til foretak som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning. I det følgende gjøres det nærmere rede for dette regelverket. Forordningen skal implementeres i norsk rett i forskriftsform i løpet av desember 2012. Forskriften vil utgjøre et unntak fra den generelle notifikasjonsplikten av offentlig støtte til ESA. For norske myndigheter medfører dette at offentlig kompensasjon (opp til 500.000 euro) til foretak som utfører visse tjenester på det offentliges vegne, ikke trenger å godkjennes av EFTAs overvåkningsorgan (ESA).

Det ordinære regelverket om bagatellmessig støtte (terskel på 200.000 euro) er en generell regel som kan gis til de fleste formål. Denne nye regelen om bagatellmessig støtte er spisset inn mot de særskilte tjenestene av allmenn økonomisk interesse. Ettersom disse generelt er lite konkurransevridende har Kommisjonen tillatt en økt terskel for bagatellmessig støtte til disse tjenestene.

Sammendrag av innhold

1. Bakgrunn - forenkling

Bakgrunnen for å innføre særlige regler om bagatellmessig støtte til foretak som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning, er at kompensasjon for utførelsen av slike tjenester på visse vilkår ikke anses for å påvirke samhandelen og/eller vri eller true med å vri konkurransen. Dette gjelder selv i tilfeller hvor kompensasjonen overskrider 200.000 euro som er den alminnelige terskelen for bagatellmessig støtte (Kommisjonsforordning 1998/2006). Slike støttetiltak anses ikke for å oppfylle alle vilkårene i traktaten om TEUV artikkel 107(1) (tilsvarende EØS-avtalen artikkel 61(1)), og er derfor unntatt fra notifikasjonsplikt i TEUV artikkel 108(3) (tilsvarende ODA protokoll 3 Del I artikkel 1(3) jf. Del II artikkel 2). Dette forenkler regelanvendelsen og utvider det nasjonale handlingsrommet for å gi offentlig støtte.

2. Anvendelsesområde

Forordningen får kun anvendelse på støtte til foretak som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning. Forordningen gjelder i utgangspunktet for alle sektorer. Det gjøres imidlertid en rekke unntak fra dette utgangspunktet, og forordningen angir en uttømmende opplisting av hvilke sektorer som ikke omfattes. Forordningen får eksempelvis ikke anvendelse på støtte til foretak innenfor fiskeri, akvakultur og primærproduksjon av landbruksprodukter (samt enkelte former for foredling og omsetning av landbruksprodukter, forutsatt at visse vilkår er oppfylt). Dette samsvarer i stor grad med de produktene som er unntatt fra EØS-avtalens virkeområde, jf. EØS-avtalen artikkel 8. Videre får forordningen ikke anvendelse på foretak innenfor visse deler av vegtransportsektoren. Det er heller ikke tillatt å gi bagatellmessig støtte til eksportrelaterte aktiviteter og til foretak i kullsektoren. (Sistnevnte innebærer ingen realitetsendring fordi dette allerede følger av Rådskonklusjonen 1407/2002 om offentlig støtte til kullsektoren. Kull er en sensitiv sektor i strukturell nedgang som kun kan støttes i henhold til strenge vilkår beskrevet i det nevnte direktivet). Endelig gis det ikke anledning til å gi støtte til kriserammede foretak.

3. Bagatellmessig støtte

Støtte vil bare anses som bagatellmessig i henhold til denne forordningen dersom den samlede støtten til foretaket ikke overstiger 500 000 euro fordelt over tre regnskapsår. Det er samtidig en grunnleggende forutsetning for tildeling av støtte etter forordningen at den er gjennomsiktig (transparent). Det vil si at det må være mulig å beregne nøyaktig støtteelement (brutto tilskuddsekvivalent) i forkant av tildelingen og uten at det er nødvendig å gjøre en risikovurdering. I forslaget gis det en konkret veiledning på når lån, kapitaltilførsler, risikokapital og garantier kan anses å være gjennomsiktig (transparent) støtte. Det samme følger av den generelle forordningen om bagatellmessig støtte.

4. Kumulasjon

Bagatellmessig støtte etter denne forordningen kan ikke kumuleres (legges sammen) med annen støtte til de samme støtteberettigede kostnadene, dersom dette medfører en høyere støtteintensitet enn det som følger av det alminnelige gruppeunntaket (800/2008) eller godkjent støtte fra Kommisjonen/ESA. Støtte etter denne forordningen kan videre kumuleres med støtte etter den generelle forordningen om bagatellmessig støtte så lenge støttetaket på 500 000 euro over tre regnskapsår ikke overskrides. Støtte etter forordningen kan derimot ikke kumuleres med annen type kompensasjon for utførelse av samme tjeneste av allmenn økonomisk interesse.

5. Tilsyn

Det fremgår uttrykkelig av forordningen at støttegiver må gi støttemottaker skriftlig informasjon om støttebeløpet og støttens karakter av bagatellmessig støtte. Denne skriftlige informasjonen skal inneholde detaljerte og eksplisitte referanser til forordningen. Støttegiver må også få skriftlig bekreftelse fra støttemottaker om eventuell annen bagatellmessig støtte det aktuelle foretaket har mottatt i de tre foregående budsjettårene, inkludert budsjettåret den bagatellmessige støtten tildeles. Tilsvarende gjelder etter den generelle forordningen om bagatellmessig støtte. Støtten etter forordningen kan først gis når det er kontrollert at det samlede støttebeløpet ikke medfører at taket for bagatellmessig støtte etter denne forordningen overskrides. Forordningen pålegger videre medlemslandene å samle og registrere alle opplysninger om bruk av forordningen. Bakgrunnen for denne regelen er at medlemslandene skal være i stand til å besvare spørsmål fra Kommisjonen/ESA vedrørende enkelttildelinger under ordningen ved kontroll om reglene om bagatellmessig støtte praktiseres i samsvar med bestemmelsene. Oversikter over individuelle tildelinger av bagatellmessig støtte skal registreres i ti regnskapsår etter at støtten gis. På skriftlig forespørsel skal medlemsstaten innen 20 arbeidsdager gi Kommisjonen/ESA informasjon som setter dem i stand til å vurdere om støtten er forenelig med forordningen.

Merknader

Et unntak fra notifikasjonsplikten for bagatellmessig støtte vil lette den administrative byrden ved slik kompensasjon og det vil også medføre at slike tiltak kan iverksettes raskere. Forordningen gir følgelig støttegiver større grad av fleksibilitet. Forordningen vil ikke ha økonomiske og administrative konsekvenser for Norge utover dette.

Forordningen ble vedtatt av Kommisjonen den 25. april 2012. Forordningen er planlagt inkorporert i EØS avtalen i EØS-komiteemøtet 7. desember 2012. Når dette er gjennomført vil forordningen gjennomføres i norsk rett ved endring i forskrift av 14. november 2008 nr. 1213 om unntak fra notifikasjonsplikt for offentlig støtte. Gjennomføring av rettsakten vil skje ved inkorporasjon. Selve forordningen, oversatt til norsk, vil tas inn som vedlegg til forskriften.

Det er ikke nødvendig å fremsette en stortingsproposisjon om innhenting av Stortingets samtykke i forkant av EØS-komiteens eventuelle beslutning om å innlemme rettsakten. Det vises i den forbindelse til at beslutningen ikke vil anses som en sak av særlig viktighet, jf. Grunnloven § 26 annet ledd. Endringsforskriften vil vedtas ved kgl. res.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i spesialutvalget for offentlig støtte og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XVI Offentlig innkjøp

32011R0842 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) Nr. 842/2011 av 19. august 2011 om standardskjemaene til bruk ved kunngjøringer om inngåelse av offentlige kontrakter og om oppheving av forordning (EF) nr. 1564/2005 (vedlegg XVI FAD gr3)

Sammendrag av innhold

Gjennomføringsforordning (EU) Nr. 842/2011 inneholder 19 kunngjørings skjema til bruk i forbindelse med offentlige anskaffelser. Forordningen sier at kunngjørings skjemaene bygger på skjemaene som følger av forordning (EF) nr. 1564/2005. I den nye forordningen er det likevel noen nye skjemaer. Dette gjelder skjemaene for kunngjøring etter direktiv 2009/81/EF. Direktiv 2009/81/EF (direktiv om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser) har til orientering ikke vært behandlet i EØS-komiteen. Gjennomføringsforordningens øvrige skjemaer retter seg primært mot direktivene 2004/18/EF, 2004/17/EF, 89/665/EØF og 92/13/EØF. Det følger av den nye forordningen at det har vært behov for å supplere de tidligere kunngjørings skjemaene. Sett hen til omfanget av endringene, har EU vurdert det som hensiktsmessig å oppheve forordning (EF) nr. 1564/2005 og erstatte den med den aktuelle.

Merknader

De nye kunngjørings skjemaene vil bli lagt inn i den norske offisielle databasen for kunngjøringer (Doffin) som forskrift om offentlige anskaffelser og forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) viser til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for offentlige anskaffelser og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012R0252 Kommisjonsforordning (EU) nr. 252/2012 av 21. mars 2012 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av nivåer av dioksiner, dioksinliknende PCB og ikke-dioksinliknende PCB i visse næringsmidler og om opphevelse av forordning (EF) nr. 1883/2006 (vedlegg I kap I HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten beskriver prøvetakings- og analysemetoder for dioksiner, furaner og PCB. Denne nye forordningen, som erstatter forordning (EF) nr. 1883/2006, oppdaterer grenseverdiene for dioksiner, furaner og dioksinliknende PCB slik at de er i tråd med gjeldende regelverk, i tillegg til at prøvetakings- og analysemetoder for ikke-dioksinliknende PCB tas inn.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten har utelukkende konsekvenser for analyselaboratoriene. Metodene for dioksiner, furaner og dioksinliknende PCB må oppdateres i forhold til de nye grenseverdiene, og metodene for ikke-dioksinliknende PCB må etableres dersom disse ikke allerede er etablert.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32012R0378 Kommisjonsforordning (EU) nr. 378/2012 av 3. mai 2012 om avslag på bruk av visse helsepåstander på næringsmidler som viser til redusert sykdomsrisiko og til barns utvikling og helse (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder avgjørelser av fire søknader om bruk av helsepåstander etter artikkel 14 i forordning (EF) nr. 1924/2006 om bruk av ernærings- og helsepåstander på næringsmidler (påstandsforordningen). Søknadene gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse. Alle søknadene avslås. To av helsepåstandene gjelder inntak av ProteQuine®, en blanding av frie aminosyrer, oligopeptider og nukleotider og sammenhengen med redusert risiko for utvikling av forkjølelse, influensa og vondt hals. En helsepåstand gjelder sammenhengen mellom bakteriestammene *Lactobacillus delbrueckii* subsp. *bulgaricus* og *Streptococcus thermophilus* og normalisering av tarmflora. En helsepåstand gjelder inntak av betapalmitat og økt opptak av kalsium. Alle avgjørelsene er i samsvar med EFSAAs uttalelser i sakene.

Påstandsforordningen er oppbygd slik at det må utvikles og vedtas et utfyllende regelverk før bruken av ernærings- og helsepåstander er fullt ut harmonisert. En del av det utfyllende regelverket som skal utvikles med grunnlag i påstandsforordningen, er godkjente helsepåstander etter forordningens artikkel 14. Det er den enkelte virksomhet som sender inn søknader om bruk av helsepåstander etter artikkel 14 i påstandsforordningen til den kompetente myndighet i et medlemsland. Medlemslandene skal så behandle og vurdere søknaden etter de bestemmelsene som fremgår av forordning (EF) nr. 353/2008, før den videresendes EFSA for en vurdering av det vitenskapelige grunnlaget for søknaden. Kommisjonen tar vurderingene fra EFSA i betraktning når søknadene avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren med kontroll. Både påstander som innvilges og påstander som avslås vil fremgå av et register som Kommisjonen har opprettet.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Virksomhetene: Virksomhetene må ta avslåtte påstander ut av bruk. I EU er det etter ikrafttredelse av forordningen en 6 måneders frist for å ta de påstandene som ikke er godkjent ut av bruk. Avgjørelsen må også implementeres i norsk regelverk før den kan legges til grunn i Norge. Det er usikkert om disse påstandene er i bruk i Norge i dag.

Forbrukerne: EFSA's vurdering av de enkelte søknadene gir forbrukerne større trygghet for at de påstandene som er i bruk, er vitenskapelig dokumentert.

Mattilsynet: Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet anser rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0270 Kommisjonsforordning (EU) nr. 270/2012 av 26. mars 2012 vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av amidosulfuron, azoksystrobin, bentazon, biksafen, cyprokonazol, fluopyram, imazapik, malation, propikonazol og spinosad i og på visse produkter. (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for amidosulfuron, azoksystrobin, bentazon, biksafen, cyprokonazol, fluopyram, imazapik, malation, propikonazol og spinosad i visse produkter. MRL for rester av amidosulfuron, azoksystrobin, biksafen, cyprokonazol, propikonazol og spinosad er endret fordi plantevernmidlene har blitt søkt om til bruk i nye kulturer.

MRL for rester av fluopyram og imazapik har tidligere ikke vært satt. MRL for fluopyram er satt for flere produkter og varierer fra produktgruppe til produktgruppe. Bakgrunnen er å unngå handelshindringer med USA. Dette stoffet skal revurderes innen mars 2013. MRL for imazapik er satt til 0,01 mg/kg for alle produktgrupper med unntak for sukkerrør. Bakgrunnen er å unngå handelshindringer med Costa Rica, Brasil og Guatemala. MRL for rester av malation i kamille er satt for å unngå handelshindringer med Egypt.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndterte og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, pesticide residues (SCFAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser ("reasoned opinions") og annen relevant informasjon.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten kan føre til økninger i analyser av rester av plantevernmidler i mat og fôr. Dette har betydning spesielt for næringen og det offentlige kontrollapparatet. I tillegg vil endringer i MRLer kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser for hverken næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0232 Kommisjonsforordning EU) nr. 232/2012 av 16. mars 2012 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til betingelsene for bruk og bruksnivåer for Quinoline Gul (E 104), paraoransje FCF / Orange Gul S (E 110) og Ponceau 4R, Cochineal Red A (E 124) (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008, ved at bruk og bruksmengder for fargestoffene Quinoline Yellow (E 104), Sunset Yellow FCF/Orange Yellow S (E 110) and Ponceau 4R, Cochineal Red A (E 124) endres.

Fargestoffene er allerede godkjent, men de nye EFSA-vurderingene medfører at dagens vilkår for bruk og bruksmengder i unionslisten vil gi overskridelse av ADI og vilkårene i en rekke matvarekategorier må endres. Fargestoffene er tre av de såkalte Southamptonfargene. EFSA senket i reevalueringen av Quinoline Yellow (E 104) det akseptable daglig inntaket (ADI) fra 10 mg/kg kroppsvekt per dag til 0,5 mg/kg kroppsvekt per dag, i reevalueringen av Sunset Yellow FCF/Orange Yellow S (E 110) senkes ADI fra 2,5 mg/kg kroppsvekt per dag til 1 mg/kg kroppsvekt per dag og i reevalueringen av Ponceau 4R, Cochineal Red A (E 124) senkes ADI fra 4 mg/kg kroppsvekt per dag til 0,7 mg/kg kroppsvekt per dag.

De nye eksponeringsdataene viser, for alle tre fargestoffene, en overskridelse av ADI dersom dagens bruksvilkår i unionslisten, vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 opprettholdes. Derfor endres bruksbetingelsene ved at Quinoline Yellow (E 104), Sunset Yellow FCF/Orange Yellow S (E 110) and Ponceau 4R, Cochineal Red A (E 124) fjernes fra listen del 3) Gruppe III: Fargestoffer med kombinerte maksimalgrenseverdi i unionslisten (vedlegg II i 1333/2008), og E 104, E 110 og E 124 settes inn, i numerisk orden, i de relevante matvarekategorier. E 104, E 110 og E 124 tillates brukt i en rekke tradisjonelle produkter som man antar ikke bidrar vesentlig til eksponering.

Det fremgår av artikkel 2 at rettsakten skal gjelde allerede fra det tidspunktet som resten av unionslisten som ble innført i forordning (EU) nr. 1129/2011, skal gjelde fra.

Merknader

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Mattilsynet mener at redusert helsemessig risiko vil være positivt både for virksomhetene og forbrukerne. Rettsakten medfører muligens noen administrative, økonomiske og andre konsekvenser for virksomhetene, men pga lang overgangstid anses disse konsekvensene til å være minimale. Rettsakten medfører ingen administrative, økonomiske og andre konsekvenser for myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten har vært på høring, og ingen høringsinstanser hadde merknader.

32012R0231 Kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2012 av 9. mars 2012 om fastsettelse spesifikasjoner for tilsetningsstoffer oppført i vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omfatter fastsettelse av spesifikasjoner (bl.a. opprinnelse, renhetskriterier og annen nødvendig informasjon) for de godkjente tilsetningsstoffene oppført i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008. En videre revider, opphever og erstatter rettsakten de gjeldende bestemmelsene om dette i direktivene 2008/84/EF, 2008/60/EF og 2009/10/EF – alle med tilhørende endringsdirektiver. Det følger av artikkel 1 i forordning at spesifikasjonene for tilsetningsstoffene, inkludert fargestoffer og søtstoffer som er listet opp i unionslistene i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008. De konkrete spesifikasjonene for godkjente tilsetningsstoffer er av svært teknisk og detaljert art, og vil derfor ikke bli omtalt nærmere i denne sammenheng.

Forordning skal etter artikkel 4 første og annet ledd tre i kraft 20 dager etter at den er publisert i Official Journal og skal gjelde fra 1. desember 2012. Spesifikasjonene for E 960 (steviol glycosides) og E 1205 (basic methacrylate copolymer) skal imidlertid gjelde allerede fra det tidspunktet som forordningen trer i kraft, ettersom dette dreier seg om nye tilsetningsstoffer som ennå ikke har fått etablert spesifikasjoner i de "gamle" direktivene om dette.

Det fremgår av overgangsbestemmelsen i artikkel 3 at næringsmidler, som inneholder tilsetningsstoffer som er lovlig omsatt før 1. desember 2012 men som ikke er i samsvar med bestemmelsene om spesifikasjoner i denne forordningen, kan omsettes til lagerbeholdningene er tomme.

Videre fremgår det av artikkel 2 i forordning at de "gamle" bestemmelsene om spesifikasjoner for godkjente tilsetningsstoffer i direktivene 2008/84/EF, 2008/60/EF og 2009/10/EF, alle med tilhørende endringsdirektiver, oppheves fra 1. desember 2012

Merknader

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten innebærer regeltekniske forenklinger og en ytterligere harmonisering av rettsområdet på unionsnivå, noe som må antas å ha en overvekt av positive administrative, økonomiske og andre konsekvenser for virksomhetene, myndighetene og samfunnet for øvrig.

Rettsakten har vært på høring, og ingen høringsinstanser hadde merknader.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XXV Tobakk

32012L0009 Kommissjonens direktiv 2012/9/EU av 7. mars 2012 om endring av vedlegg I til Europaparlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF om innbyrdes tilnærming av medlemsstatenes lover og administrative bestemmelser om fremstilling, presentasjon og salg av tobakksvarer (vedlegg II kap XXV HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer vedlegg I i Europaparlamentets og rådets direktiv 2001/37/EC, det såkalte tobakksproduktdirektivet. Tobakksproduktdirektivet er implementert gjennom endringer i tobaksskadeloven og forskrift av 6. feb 2003 om innhold i og merking av tobakksvarer nr. 141. Direktivet fastsetter 14 nye helseadvarsler for tobakkspakninger.

Gjeldende helseadvarsler har vært virksomme siden 2003, og forskning tilsier at effekten av slike advarsler avtar over tid. Ny forskning om tobakk og helseskader tilsier også at det er behov for ny informasjon om dette til tobakksbrukere. Dette gjelder sammenhengen mellom røyking og kreft i munn og svelg, øyesykdommer og tannkjøtt sykdommer. Forskning tilsier også at foreldres røyking øker risikoen for at deres barn vil begynne å røyke. Det vises i direktivet også til retningslinjene under WHO's tobakkskonvensjon som tilsier at helseadvarsler skal endres og oppdateres med jevne mellomrom.

Merknader

Helseadvarsler på tobakkspakninger er regulert i tobaksskadeloven og forskrift om innhold i og merking av tobakksvarer. Direktivet vil kreve endringer i nevnte forskrift. Direktivet vil få konsekvenser for tobakksprodusenter. Det er per i dag ingen tobakksproduksjon i Norge. Det vil ikke få økonomiske konsekvenser for andre parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for helse og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32010D0770 Kommissjonsvedtak 2010/770/EU 13. desember 2010 om endring av vedtak 2009/980/EU når det gjelder endring av bruksbetingelser for en godkjent helsepåstand vedrørende effekten av vannløselig tomatkonsentrat på aggregering av blodplater (vedlegg II kap XII HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av vedtak 980/2009/EU om innvilgelse av bruk av helsepåstand fattet med grunnlag i forordning (EF) nr. 1924/2006 (påstandsforordningen). Den innvilgede helsepåstanden gjelder effekten av vannløselig tomatkonsentrat på aggregering av blodplater. Endringen går ut på at bruksbetingelsene utvides til også å omfatte kosttilskudd. Som det opprinnelige vedtaket er også dette vedtaket er rettet direkte mot søker Provexis Natural Products Ltd., UK.

Merknader

Rettsakten gjelder med direkte virkning uten at det er nødvendig å implementere denne i norsk regelverk.

Administrative og økonomiske konsekvenser:

Virksomhetene: Virksomhetene vil måtte forholde seg til at det kun er den virksomheten som har søkt som vil kunne benytte den aktuelle påstanden.

Forbrukerne: EFSAAs vurdering av de enkelte søknadene gir forbrukerne større trygghet for at de påstandene som er i bruk er vitenskapelig dokumentert.

Mattilsynet: Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE-OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32012R0140 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 140/2012 av 17. februar 2012 om godkjenningen av monensin natrium som fôrtilsetningsstoff til livkylling (innehaver av godkjenningen Huvepharma NV Belgium) (vedlegg I kap II HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder godkjenning av et koksidiostatikum som fôrtilsetningsstoff til livkylling inntil 16 ukers alder. Preparatet er tidligere godkjent brukt i fôr til slaktekylling og til kalkun inntil 16 ukers alder. Monensin natrium er blant de koksidiostatika Norge har godkjent. Preparatet skal blandes inn i fôret i form av premiks, og det skal ikke brukes i fôrblandinger som inneholder andre koksidiostatika. Det er fastsatt både minste og største tillatte mengde av preparatet som kan tilsettes i livkyllingfôr. De er hhv. 100 mg og 125 mg aktivt stoff/kg fullfôr. Preparatet har en tilbakeholdelsestid på 1 døgn før slaktning. Det er også satt grenser for største tillatte innhold av monensin natrium som kan gjenfinnes i visse næringsmidler, MRL-verdier. De er for livkylling 25 mikrogram/kg skinn og fett og 8 mikrogram/kg for lever, nyrer og muskel, alt i våtvekt. Ved merking av fôrvarer som inneholder monensin natrium skal det angis at det inneholder ionofore stoffer og at det derfor ikke skal benyttes samtidig med visse medisiner, da det kan gi uønskede bivirkninger. Innehaveren av godkjenningen er pålagt å etablere og gjennomføre et overvåkingsprogram for eventuell resistens koksidier kan opparbeide. Det er angitt analysemetode for preparatet. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert preparatet og finner det trygt i bruk på de betingelsene som er angitt ovenfor.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer, og den har varighet til 7. mars 2022. Det er ingen rapporteringsforpliktelser knyttet til godkjenningen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Det føres allerede tilsyn med bruken av koksidiostatika i fôr, inkl. med rester i fôrvarer der koksidiostatika ikke skal forekomme. Fôrindustrien kan nå benytte samme koksidiostatikum i flere fjørfefôrblandinger. Godkjenningen åpner for å tilsette koksidiostatika i fôr til livkylling, noe livkyllingprodusentene kan finne aktuelt. Det kan være aktuelt å forebygge mot koksidiøse i disse besetningene for å unngå syke dyr med dårlig tilvekst, trivsel og med lidelser. Slik kan godkjenningen gi positive økonomiske konsekvenser for produsentene og gi bedre dyrevelferd.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXIX Eksplosive varer til sivil bruk

32010D0347 Kommisjonsbeslutning 2010/347/EU av 19. juni 2010 om endring av Kommisjonsbeslutning 2004/388/EF om et dokument om overføring av eksplosive varer innenfor Fellesskapet (vedlegg II kap XXIX JD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 1993/15/EØF gir bestemmelser om overføring av eksplosive varer innen EØS. Kommisjonsbeslutning 2004/388/EF fastsetter at opplysningene som kreves etter direktivet, skal gis ved bruk av en nærmere angitt mal for et overføringsdokument. Spania har med økonomisk støtte fra Kommisjonen utviklet en programvare (SCEPYLT) som gir mulighet for elektronisk behandling av overførings saker. For at Kommisjonsbeslutning 2004/388/EF ikke skal være til hinder for at det elektroniske systemet tas i bruk, må beslutningen endres. Kommisjonsbeslutning 2010/347/EU gjør denne endringen ved å tilføye bestemmelser om muligheten for bruk av et elektronisk system.

Merknader

Komisjonsbeslutningen gir mulighet for at et elektronisk system tas i bruk, men pålegger ikke Norge noen plikt til å ta et slikt system i bruk. Norge behandler et begrenset antall overførings saker per år, og det anses på nåværende tidspunkt ikke aktuelt å ta systemet i bruk, da dette antas å ville ha en betydelig økonomisk konsekvens. Det er dermed ikke nødvendig å gjøre endringer i regelverket nå, ut over å oppdatere henvisningen til riktig rettsakt i forskriftens ingress.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIX Forbrukervern

32011L0090 Kommisjonsdirektiv 2011/90/EU av 14. november 2011 om endring av del II i vedlegg I til Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF om supplerende forutsetninger for beregning av årlige omkostninger i prosent (vedlegg XIX JD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer del II i vedlegg I til Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF (forbrukerkredittdirektivet). Endringene gjelder reguleringen av hvilke forutsetninger som skal legges til grunn ved beregningen av effektiv rente i forbindelse med avtaler om forbrukerkreditt. Formålet er å oppnå en mer ensartet beregning av effektiv rente i medlemsstatene.

Merknader

Direktivet er hjemlet i artikkel 19 (5) i direktiv 2008/48/EF som er hjemlet i EF-traktaten artikkel 95. Bestemmelsene som direktivet endrer, er i norsk rett gjennomført i forskrift 7. mai 2010 nr. 654 om kredittavtaler mv. Gjennomføring av direktivet fordrer derfor endringer i denne forskriften.

Gjennomføring av direktivet antas ikke å medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige utover at offentlige kredittgivere omfattet av reguleringen vil bli påvirket på linje med andre kredittgivere. Gjennomføringen vil trolig påføre kredittgivere kostnader i form av tilpasning av eksisterende rutiner og datasystemer for beregning av effektiv rente.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for forbrukerspørsmål og anses EØS-relevant og akseptabel. Direktivet medfører endringer i regelverk av utpreget teknisk karakter, og synes derfor ukontroversielt.

-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg VII Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner

32012R0623 Kommisjonsforordning (EF) nr. 623/2012 av 11. juli 2012 om endring av vedlegg II i direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (vedlegg VII KD gr 3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen endrer vedlegg II til direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner. Endringene i vedlegg II er som følge av at Polen har bedt om en endring av beskrivelsen av innholdet i utdanningen for jernbaneekspressfører. Utdanningen oppfyller betingelsene i artikkel 11 bokstav c) nr. ii) i direktiv 2005/36/EF.

Videre har Polen bedt om at yrket togmanager og maskinmester i innlandskipsfart legges til vedlegg II. Utdanningene oppfyller betingelsene i artikkel 11 bokstav c) nr. ii) i direktiv 2005/36/EF. Endringene gjelder beskrivelse av innhold i utdanningen for de tre yrkene i Polen og vil få betydning for personer som skal utøve det aktuelle yrket i Polen.

Merknader

Forordningen vil ikke føre til administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget har vært behandlet i spesialutvalget for utdanning. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012R0427 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 427/2012 av 22. mai 2012 om utvidelsen av spesielle garantier vedrørende salmonella angitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 til å gjelde egg ment for Danmark (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir Danmark rett til å kreve særlige garantier for *Salmonella* for egg som skal importeres til Danmark i henhold til artikkel 8 i forordning (EF) nr. 853/2004. Dette er tilsvarende den tilleggsgarantien Sverige, Finland og Norge allerede har for *Salmonella* for egg. Virksomheter som ønsker å omsette egg i Danmark, må sørge for å etterleve kravene til prøvetaking, mikrobiologiske metoder og dokumentasjon i forordning (EF) nr. 1688/2005.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten vil kreve endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser: Endringene kan tenkes å gi en reduksjon av de økonomiske og administrative konsekvensene for næringen og Mattilsynet. Etter innvilgelsen av de særskilte garantiene vil det ikke være behov for å prøveta egg fra Danmark i henhold til de særskilte garantiene Norge har, fordi det danske overvåknings- og kontrollprogrammet (OK-program) anses som ekvivalent med det norske OK-programmet for *Salmonella* hos verpehøns. Forsendelser av egg skal fortsatt følges av et sertifikat.

Vurdering

I artikkel 8 i forordning (EF) nr. 853/2004 er det gitt særlige garantier vedrørende salmonella for forsendelser til Finland og Sverige (og Norge) for visse typer kjøtt og egg. Forordning (EF) nr. 1688/2005 gjennomfører disse særlige garantiene. Norge har fått tilpasningstekst til forordning (EF) nr. 853/2004 ved at Finlands og Sveriges salmonellagaranti, fastsatt i artikkel 8, skal gjelde likeverdig for Norge. Videre har Norge fått tilsvarende tilpasningstekst for forordning (EF) nr. 1688/2005. Det er eggpakkeriet, hvor eggene kommer fra, som skal gå god for at garantiforpliktelsen er innfridd, jf. art. 8(2) (b) i forordning (EF) nr. 853/2004. Samhandelen med egg mellom Norge og Danmark blir tilsvarende den samhandelen vi i dag har mellom Norge, Sverige og Finland.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32012R0334 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 334/2012 av 19. april 2012 om godkjenningen av et preparat av *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-4407 som fôrtilsetningsstoff til slaktekaniner og ikke matproduserende kaniner, som endrer forordning (EF) nr. 600/2005 (innehaver av godkjenningen Société Industrielle Lesaffre) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler re-godkjenning av et mikroorganismepreparat som fôrtilsetningsstoff til slaktekaniner og godkjenning av utvidet bruksområde for preparatet til å gjelde kaniner som ikke skal brukes til humant konsum (kjæledyr). Mikroorganismen preparatet består av er ikke genmodifisert. Det er ikke foretatt endringer i preparatet etter første gangs godkjenning. Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority (EFSA), som finner preparatet trygt i bruk til de omsøkte anvendelsene. Det er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppe Tarmstabiliserende stoffer med identifikasjonsnr. 4b1702. Det har potensial til å redusere dødeligheten hos slaktekaniner. Siden det ikke er foretatt endringer av preparatet, vil det bli tillatt å bruke opp premikser og ferdigfôr som inneholder mikroorganismen, slik det ble godkjent for første gang. (Det er særlig merkebestemmelsene som er endret).

Det er satt en grense for minste tillatte innhold av preparatet i fôr for at det skal ha ønsket effekt. Den er 5x10⁹ KDE/kg fullfôr, der KDE er kolonidannende enheter. Det er angitt analysemetode for preparatet. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 11. mai 2022.

Det følger ingen rapporteringsforpliktelser til EFTAs overvåkningsorgan (ESA) av rettsakten.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da preparatet allerede er godkjent, og det utvidede bruksområdet er vurdert som et lavrisikoområde. Fôrindustrien kan nå bruke samme preparatet som tilsetningsstoff i fôr til alle kaniner. Det kan være en forenkling med et større bruksområde. Kaninoppdrettere/-holdere, som ikke er sikre på om kaninene skal spises eller ikke, kan nå benytte fôr tilsatt mikroorganismepreparatet til alle dyr. Dette er imidlertid en større sak i mange andre land enn i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0237 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 237/2012 av 19. mars 2012 om godkjenningen av alfa-galaktosidase (EC 3.2.1.22) produsert av *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) og endo-1,4-beta- glukanasase (EC 3.2.1.4) produsert av *Aspergillus niger* (CBS 120604) som fôrtilsetningsstoff til slaktekylling (innehaver av godkjenningen Kerry Ingredients and Flavours) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et nytt enzympreparat, som består av to enzymer i blanding. Ett av enzymene er produsert ved hjelp av en genmodifisert mikroorganisme, men ikke det andre enzymet. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle

gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer, og det søkes bare godkjent til bruk i slaktekyllingfôr. Preparatet er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner det trygt både for folkehelse, dyrehelse og miljøet. Det viser seg å ha effekt ved å kunne øke tilvekst og sluttvekt hos slaktekyllinger. Det er angitt analysemetode for preparatet. Videre er det fastsatt grense for minste tillatte innhold av de to enzymene i fullfôr, for at det skal ha ønsket effekt. Den er 50 U/kg fôr for alfa-galaktosidase og 285 U/kg for endo-1,4-beta-glukanase, der U er måleenhet for enzymaktivitet. Det er også gitt anbefaling for største innhold av de to enzymene på hhv 100 U/kg og 570 U/kg fôr.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer, og den har varighet til 9. april 2022. Det følger ingen rapporteringsforpliktelser av rettsakten.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da mange andre enzympreparater til samme formål er godkjent. Fôrindustrien får tilgang til et nytt enzympreparat til bruk i slaktekyllingfôr. Om de ønsker å ta det i bruk til erstatning for andre tilsvarende vil være et praktisk og økonomiske spørsmål for hver enkelt virksomhet. Da det bare kan benyttes i slaktekyllingfôr, vil en ikke ha noen "flerbruksfordeler" med preparatet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0227 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 227/2012 av 15. mars 2012 om godkjenningen av *Lactobacillus lactis* (NCIMB 30117) som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et mikroorganismepreparat til bruk ved ensilering av fôr til alle dyrearter. Det er i midlertid ment brukt til ensilering av grovfôr, og derfor ikke aktuell i fôr til fjørfe og fisk. *Lactobacillus lactis* (NCIMB 30117) er en av mange mikroorganismer godkjent til dette formålet. Denne bakteriestammen er ikke genmodifisert. Preparatet er klassifisert i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Ensileringsmidler. Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner det trygt i bruk. Det viser seg å ha potensial til å gi forbedret kvalitet på surfôr av alle grovfôrslag, ved å senke pH og bedre konserveringen av tørrstoff i materialet som ensileres. Det er gitt anbefaling om minste dose av preparatet som bør tilsettes grovfôret for å få ønsket effekt. Den er på 1×10^8 KDE/kg ferskt materiale, KDE = kolonidannende enheter. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer, og den har varighet til 5. april 2022. Det følger ingen rapporteringsforpliktelser av rettsakten.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrif 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da tilsvarende preparater allerede er i bruk. Mikrobiologiske ensileringsmidler er noe arbeidskrevende å benytte, og de er ikke så utbredt i Norge. Siden det allerede er mange mikrobiologiske ensileringsmidler tilgjengelig, er det vanskelig å si om omsetningsleddene vil markedsføre dette preparatet. I alle fall er det enda et godkjent preparat å kunne bruke, dersom en ønsker det.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0226 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 226/2012 av 15. mars 2012 som endrer forordning (EF) nr. 1730/2006 om betingelsene for bruk av benzoesyre (innehaver av godkjenningen Emerald Kalama Chemical BV) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Benzoesyre er tidligere godkjent som fôrtilsetningsstoff til avvent smågris og slaktegris. Det er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Andre zootekniske tilsetningsstoffer, med tilføyelse at den øker tilvekst og fôrutnyttelse. Nå er det søkt om endringer i godkjenningen til bruk i smågriso. Den omfatter oppheving av kravet om at preparatet skal blandes inn i fôret i form av en premiks. Likeså understrekes det at når preparatet brukes som tilskuddsfôr, skal det ikke gis som sådan, men blandes godt sammen med andre fôrvarer ved tildelingen av fôret. Det er ikke foretatt endringer av preparatet, og grensen for største tillatte innhold av benzoesyre på 5g/kg fullfôr står ved lag. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert endringene og finner dem fullt forsvarlige.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har fortsatt varighet til 14. desember 2016. Det følger ingen rapporteringsforpliktelser av rettsakten.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsvirksomhet, da preparatet allerede er i bruk. Hvorvidt det vil være en lettelse for fôrindustrien å blande preparatet direkte inn i fôrblandinger eller om innblanding i form av premiks er å foretrekke, vil avhenge av forholdene i den enkelte virksomheten. Med så store mengder som er tillatt å tilsette fôrblandinger, er det ingen betenkeligheter med direkte innblanding av preparatet. Siden benzoesyre er et godkjent tilsetningsstoff i denne funksjonelle gruppen, kan ikke enhver registrert smågrisprodusent kjøpe det og gi det som tilskuddsfôr. Merking med innblandingskrav er likevel viktig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0081 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 81/2012 av 31. januar 2012 om oppheving av godkjenning av *Lactobacillus pentosus* (DSM 14025) som fôrtilsetningsstoff (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler oppheving av godkjenningen av *Lactobacillus pentosus* (DSM 14025) som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter. Preparatet var tatt inn i tilsetningsstoffregisteret, som et ensileringsmiddel for fôr til alle dyrearter. Det er ment brukt til ensilering av grovfôr. Implementeringen av forordning (EF) nr. 1831/2003 (fôrtilsetningsstoff-forordningen) åpnet for å beholde visse fôrtilsetningsstoffer bare i registeret, men også for å søke det regodkjent innen en viss tid. Nå har et firma søkt om regodkjenning av preparatet som fôrtilsetningsstoff klassifisert i kategorien Teknologiske

tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Ensileringsmidler. Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, slik regelverket krever. EFSA fant at *Lactobacillus pentosus* (DSM 14025) er resistent mot tre ulike antibiotika som brukes i veterinærmedisin. Det er imidlertid små muligheter for at mikroorganismen kan overføre resistensen til andre mikroorganismer. Resistensen gjør at kravene til godkjenning ikke er oppfylt, og godkjenningen av preparatet skal derfor oppheves. Preparatet fjernes fra tilsetningsstoffregisteret umiddelbart. Da preparatet kan være en fare for folkehelse og dyrehelse, må det trekkes fra markedet så snart som mulig. Eksisterende lager av preparatet og premiks der det inngår, skal senest være ute av markedet 22. april 2012. Surfôr der preparatet er brukt som ensileringsmiddel før rettsakten trer i kraft, kan brukes opp til fôr.

Oppheving av godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer. Ingen rapporteringsforpliktelser som følge av rettsakten.

Merknader

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften. Norge følger EU-lovgiving på dette området fullt ut.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Den får heller ingen økonomiske eller praktiske konsekvenser i Norge. Mikrobiologiske ensileringsmidler er svært lite brukt, og om noen ønsker å bruke slike, finnes det en del tilsvarende godkjente preparater å velge blant.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0136 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 136/2012 av 16. februar 2012 om godkjenningen av natriumbisulfat som fôrtilsetningsstoff for kjæledyr og andre ikke matproduserende dyr (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et uorganisk salt, som fôrtilsetningsstoff med to ulike formål. Det er derfor gitt to godkjenninger i ett. Den ene klassifiserer preparatet i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer og i den funksjonelle gruppen Surhetsregulatorer og den andre i kategorien Sensoriske tilsetningsstoffer og i den funksjonelle gruppen Smaksstoffer, men begge har identitetsnr. 1j514ii. Som surhetsregulator er preparatet godkjent både til bruk i kjæledyrfôr og i fôr til andre ikke-matproduserende dyr. Som smaksstoff er det bare godkjent til bruk i kjæledyrfôr. Til alle anvendelser er det satt grense for største tillatte innhold på 5 000 mg/kg fullfôr. Brukes det natriumbisulfat fra flere kilder samtidig, skal mengden tilsammen ikke overstige den fastsatte grensen for høyeste tillatte innhold. Natriumbisulfat skal ha en renhet på over 95,2 %. Det er angitt analysemetode for preparatet. Preparatet er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet, ut fra de omsøkte betingelsene.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer, og den har varighet til 8. mars 2022. Ingen rapporteringsforpliktelser følger av godkjenningen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da flere tilsvarende preparater allerede er godkjent. Siden dette preparatet har flere anvendelser, kan det være aktuelt for kjæledyrfôrindustrien å ta det i bruk, for å oppnå en

rasjonaliseringsgevinst mht innkjøp og lagerhold. Hvorvidt det vil tas i bruk, avhenger av praktiske og økonomiske forhold i den enkelte virksomheten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0131 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 131/2012 av 15. februar 2012 om godkjenning av et preparat av karveolje, sitronolje og visse tørkede urter og krydderplanter som fôrtilsetningsstoff til avvent smågris (innehaver av godkjenningen Delacon Biotechnik GmbH) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et sammensatt preparat som består av planteoljer og tørkede planter. Det er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Andre zootekniske tilsetningsstoffer og har identitetsnr. 4d6. Godkjenningen gjelder bruk i fôr til smågris opptil ca. 35 kg levendevekt. Preparatet er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, og de finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. Videre at det har vist effekt ved å bedre tilveksten hos avvent smågris. Det er imidlertid satt krav til sammensetningen av preparatet: Karveolje + sitronolje skal utgjøre minst 1,5 %, tørkede urter og krydderplanter minst 50 % og resten er bærestoff opp til 100 %. Tørkede urter og krydderplanter skal bestå av malt kløver, kanel, muskat, hvitløk, paprika, appelsinskall, peppermynte og kamille, med forskjellig innblandingsforhold. Innblandingen skal rette seg etter næringsmiddelregelverket om smaksstoffer eller visse preparater med virkning som smaksstoffer, som setter maksimumsgrenser innhold av disse planterartene i mat. Beskrivelsen av karveolje og sitronolje skal samsvare med European Pharmacopoeia. Det er satt grense for et minste tillatt innhold av preparatet på 250 mg/kg fullfôr og et største tillatt innhold på 400 mg/kg. Preparatet skal blandes inn i fôret i form av premiks. Det er angitt analysemetode for karveolje.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer, og den har varighet til 7. mars 2022. Ingen rapporteringsforpliktelser følger av godkjenningen.

Merknader

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Preparatet vil både gi et smakligere smågrislefôr, men også eventuelt gi økt tilvekst hos smågrisene. I visse kretser er urtepreparater vel ansett i husdyrfôringa, og det kan derfor bli tatt i bruk i Norge i noen utstrekning. Rettsakten kan få konsekvenser for Mattilsynets tilsynsvirksomhet, siden dette er et nytt preparat. Det må vurderes risikomessig om det kan være aktuelt å føre tilsyn med bruken. Tilsvarende "naturlige preparat" er ikke i markedet, så fôrindustrien kan ta dette i bruk og markedsføre det som en nyhet i smågrislefôr. Slik kan det få positiv økonomisk effekt for dem, men hvorvidt fôrprisen påvirkes kjenner vi ikke til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0118 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 118/2012 av 10. februar 2012 som endrer forordningene (EF) nr. 2380/2001, (EF) nr. 1289/2004, (EF) nr. 1455/2004, (EF) nr. 1800/2004, (EF) nr. 600/2005, (EU) nr. 874/2010,

gjennomføringsforordningene (EU) nr. 388/2011, (EU) nr. 532/2011 og (EU) nr. 900/2011 når det gjelder navnet på innehaveren av godkjenningen av visse førtilsetningsstoffer og korrigerer gjennomføringsforordning (EU) nr. 532/2011 (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Alpharma BVBA har innehatt godkjenningen av visse koksidiostatika, med spesielle handelsnavn, i gruppene decoquinat, lasalocid A natrium, maduramicin ammonium alfa, robenidin hydroklorid og salinomycin. De har nå overdratt markedsrettighetene for sine koksidiostatika til Pfizer LTD, og søker om å endre navn på innehaveren av godkjenningen for disse preparatene. Det er ikke foretatt andre endringer i noen av godkjenningene med unntak for robenidin hydroklorid. Da det ble foretatt endringer i den godkjenningen, kunngjort i gjennomføringsforordning (EU) nr. 532/2011, var det angitt feil handelsnavn på preparatet som før het Cycostat 66G, og som skal hete Robenz 66G, likeså manglet visse MRL-verdier. Rettsakten retter opp dette nå. Den medfører også at navnet på innehaver av godkjenningen for de nevnte koksidiostatika må endres i alle godkjenningene.

Det er fastsatt en overgangsordning, slik at preparatene i de nevnte gruppene, som er merket med produsentnavnet Alpharma, kan omsettes til eksisterende lager er brukt opp.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer. Godkjenningsperioden for de ulike preparatene er uendret.

Merknader

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften. Endringen foretas for de koksidiostatika som er tillatt i Norge.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, og heller ikke for fôrindustrien, da preparater merket med Alpharmas navn kan brukes opp. Robenidin hydroklorid er blant de koksidiostatika som ikke er godkjent i Norge, så navndringen på preparatet Robenz 66G i rettsakten, får ingen betydning for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0098 Kommisjonenes gjennomføringsforordning (EU) nr. 98/2012 av 7. februar 2012 om godkjenningen av 6-fytase (EC 3.1.3.26) produsert av *Pichia pastoris* (DSM 23036) som førtilsetningsstoff til slaktekylling og slaktekalkun, livkylling, livkalkun, verpehøner, andre fjørfe til slakt og eggproduksjon, avvent smågris, slaktegris og avlspurker (innehaver av godkjenningen Huvepharma AD) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et enzympreparat, 6-fytase. Det er produsert ved hjelp av mikroorganismen *Pichia pastoris* (DSM) 23036, som er en genmodifisert stamme. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer og har identitetsnr. 4a16. Preparatet er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner det trygt i bruk. De bekrefter også at det har effekt ved å øke utnyttelsen av uorganisk fosfor i fôret hos enmagende dyr, og det kan øke tilveksten hos fjørfearter. Bedre fosforutnyttelse i dyret medfører mindre fosforforurensing fra husdyrgjødsel. Godkjenningen inneholder grenser for minste tillatte innhold av enzymet i fôret, for at enzymet skal ha ønsket virkning. Det tillates større mengde i fôr til kalkun og gris enn til andre fjørfearter. Det er også angitt en anbefalt maksimumsmengde av 6-fytasen/kg fullfôr, og den er lik for alle dyreartene. Det er angitt analysemetode for preparatet.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer, og den har varighet til 28. februar 2022. Ingen rapporteringsforpliktelser følger av godkjenningen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om fôrtilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da mange tilsvarende enzympreparater allerede er godkjent. Dette er et nytt, blant mange godkjente 6-fytsepreparater, og det gir fôrindustrien enda flere å velge blant. Dette preparatet kan imidlertid anvendes i fôr til alle kategorier både av fjørfe og gris, og kan på den måten føre til en effektiviseringsgevinst. Hvorvidt fôrindustrien ønsker å ta preparatet i bruk, vil avhenge av praktiske og økonomiske forhold i den enkelte virksomheten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0093 Kommisjonenes gjennomføringsforordning (EU) nr. 93/2012 av 3. februar 2012 om godkjenningen av *Lactobacillus plantarum* (DSM 8862 og DSM 8866) som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et preparat av *Lactobacillus plantarum* (DSM 8862 og DSM 8866) som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter. Preparatet er klassifisert i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Ensileringsmidler og har identitetsnr. 1k20812. Det er tenkt brukt til ensilering av grovfôr, og er søkt godkjent til bruk i fôr til storfe, småfe, gris og hest. Preparatet er et av mange tilsvarende mikrobiologiske ensileringsmidler som er godkjent den siste tida. Mikroorganismen er ikke genmodifisert.

European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert preparatet og finner det trygt i bruk. Det viser seg å ha effekt ved ensilering, da det reduserer pH og bevarer tørrstoffinnholdet i surfôret. Preparatet har virkning ved ensilering av alle typer grovfôr, både de som er lette å ensilere og de mer vanskelige å lage godt surfôr av. Anbefalt dosering av preparatet, når det ikke brukes i kombinasjon med andre mikrobiologiske ensileringsmidler, er 3×10^8 KDE (kolonidannende enheter)/kg ferskt materiale. Det er angitt analysemetode i godkjenningen.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer, og den har varighet til 24. februar 2022. Ingen rapporteringsforpliktelser følger av godkjenningen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da tilsvarende preparater allerede er i bruk. Mikrobiologiske ensileringsmidler er noe arbeidskrevende i bruk, derfor er de ikke benyttet i særlig grad i Norge. Siden det allerede er tilsvarende godkjente preparater i markedet, er det vanskelig å si om omsetningsleddene vil markedsføre dette preparatet, og dermed om det vil bli tilgjengelig for praktisk bruk. Imidlertid gir godkjenningen enda et aktuelt preparat til mikrobiologisk ensilering av grovfôr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0091 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 91/2012 av 2. februar 2012 om godkjenningen av *Bacillus subtilis* (CBS 117162) som fôrtilsetningsstoff for avvent smågris og slaktegris (inneholder av godkjenningen Krka d.d.) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et preparat av *Bacillus subtilis* (CBS 117162) som fôrtilsetningsstoff til avvent smågris inntil 35 kg levendevekt og til slaktegris. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer og har identifikasjonsnr. 4b1824. Mikroorganismen er ikke genmodifisert, og preparatet er ikke godkjent tidligere.

Preparatet er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner det trygt i bruk. Det har potensial til å øke tilveksten hos griser. Godkjenningen setter krav til minste tillatte mengde av preparatet på 2×10^9 KDE (kolonidannende enheter)/kg fullfôr, for at det skal ha ønsket effekt. Analysemetode for preparatet er angitt i godkjenningen.

Godkjenningen er gitt fram til 23. februar 2022. Den er i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer. Ingen rapporteringsforpliktelser følger av rettsakten.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da tilsvarende preparater allerede er i bruk. Fôrindustrien får enda flere preparater med samme formål å velge blant. Da dette preparatet kan brukes både i smågrislefôr og slaktegrislefôr, kan det medføre en effektiviseringsgevinst. Hvorvidt fôrindustrien ønsker å ta i bruk preparatet, vil avhenge av økonomiske og praktiske forhold ved den enkelte virksomheten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapitel XV Farlige stoffer

32012R0493 Kommisjonsforordning (EU) nr. 493/2012 av 11. juni 2012 om detaljerte bestemmelser om beregning av effektivitet av prosesser for gjenvinning av brukte batterier og akkumulatører i henhold til direktiv 2006/66/EF (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Bakgrunnen for hovedregelverket på batteriområdet - direktiv 2006/66/EF - er å minimalisere både nye og brukte batteriers og akkumulatørers negative påvirkning på miljøet gjennom hele livssyklusen og derved medvirke til å beskytte, bevare og forbedre miljøet. Det er også viktig å fremme løsninger som bedre ivaretar råstoffer som finnes i brukte batterier. Ved forordning (EU) nr. 493/2012 innføres detaljerte/spesifikke bestemmelser for beregning av effektiviteten av prosesser for gjenvinning av brukte batterier og akkumulatører. De nye og utfyllende bestemmelsene fremgår i vedlegg til forordning (EU) nr. 493/2012; Vedlegg I fremsetter metode for å beregne gjenvinningsgrad for kasserte batterier og akkumulatører. I vedlegg II fremgår metode for beregning av satsen for gjenvunnet blyinnhold og i vedlegg III for gjenvunnet kadmiuminnhold. Vedlegg IV og V inneholder rapporteringsskjemaer for gjenvinningssatser for hhv bly-syre batterier og akkumulatører og nikkel-kadmium batterier. Vedlegg VI gir rapporteringsskjema for gjenvinningssatser for andre typer batterier og akkumulatører.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten direktiv 2006/66/EF er hjemlet i traktatens art. 175(1) og art. 95(1). Rettslige konsekvenser: Direktiv 2006/66/EF ble innlemmet i EØS-avtalen i 2007.

Batterier reguleres i følgende forskrifter:

- Forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
- Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften).

Forordningen tas inn i avfallsforskriften kapittel 3. Gjennomføringen vil kreve enkelte endringer i rapporteringspliktene for behandlingsanlegg.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Rettsakten anses ikke å ha særskilte økonomiske/administrative konsekvenser utover arbeidet med forskriftsendring og konsekvenser omtalt i konsekvensutredningen for hoveddirektivet 2006/66/EF samt direktiv 2008/103/EF og beslutningene 2008/763/EF og 2009/603/EF.
http://www.klif.no/nyheter/dokumenter/horing2006-1214_konsekvenser.pdf.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for handelsforenkling. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen. Norske myndigheter deltar aktivt i EUs ekspertarbeid på området og er ellers i kontakt med berørte parter.

32010R0757 Kommisjonsforordning (EU) nr. 757/2010 av 24. august 2010 om endring i vedleggene I og III til forordning (EF) nr. 850/2005 om persistente organiske miljøgifter (POPs) (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske forbindelser (POPs) har bestemmelser om produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling som omfattes av krav i den globale Stockholm-konvensjonen om persistente organiske forbindelser og ECE POPs-protokollen under konvensjonen om langtransporterte grensekryssende luftforurensning. Forordningen har også bestemmelser om bl.a. overvåkning, informasjonsutveksling og teknisk bistand. Målet med Stockholm-konvensjonen er å beskytte menneskers helse og miljø mot stoffer som ikke brytes ned og som hoper seg opp mennesker og miljø også langt fra der de produseres og benyttes. Persistente organiske miljøgifter kan medføre kreft, og ha reproduksjons- og arvestoffskadelige effekter.

På det fjerde møtet i partskonferansen under Stockholm-konvensjonen i mai 2009 (COP4) ble det besluttet å inkludere de ni nye stoffene i vedleggene til konvensjonen. Kommisjonsforordning (EU) nr. 757/2010 omfatter beslutningene vedtatt på COP4 og som nødvendiggjør endringer/oppdateringer i vedleggene I og III til forordning (EF) nr. 850/2004. COP4 besluttet å inkludere åtte stoffer i vedlegg A (forbud) til konvensjonen. Det niende stoffet - PFOS - er fortsatt i utstrakt bruk over hele verden og COP4 besluttet å inkludere PFOS i vedlegg B (restriksjoner) med en del unntak. Den eksisterende restriksjonen av PFOS (i REACH-regelverket*) inneholder kun få unntak sammenliknet med de som er inkludert i COP4 beslutningen. PFOS ble også ført opp på Vedlegg I til den reviderte protokollen som ble vedtatt i desember 2009. PFOS inkluderes i vedlegg I til forordning (EF) nr. 850/2004 sammen med de øvrige åtte stoffene. De unntak som angis for PFOS da stoffet ble inkludert i vedlegg XVII (i REACH-regelverket) føres over i vedlegg I til forordning (EF) nr. 850/2004 med ganske få endringer. **Merknad: Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 207/2011 av 2. mars 2011 om endring av forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH og vedlegg XVII oppheves formelt restriksjonene vedrørende PFOS og pentabromdifenyleter i REACH-forordningen (siden de gjennom forordning (EU) nr. 757/2010 ble inkludert i POPs-forordningen).*

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 850/2004 - er hjemlet i traktatens artikkel 175 (1).

Rettslige konsekvenser: Forordning (EF) nr. 850/2004 ble innlemmet i EØS-avtalen i 2007 ved EØS-komitebeslutning nr. 107/2007. Forordning (EF) nr. 850/2004 om POPs er gjennomført i kapittel 4 i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). En gjennomføring av forordning (EU) nr. 757/2010 vil skje ved endringer i produktforskriften.

Administrative/økonomiske konsekvenser: I forbindelse med gjennomføring av hovedforordningen - forordning (EF) nr. 850/2005 - ble det foretatt konsekvensvurdering og høring av gjennomføringsforskriften. En gjennomføring av forordning (EU) nr. 757/2010 anses ikke å ha særskilte administrative og/eller økonomiske konsekvenser utover arbeidet med gjennomføring av forskriftsendring.

Gruppe 2: Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendringer som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for handelsforenkling og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32010R0756 Kommisjonsforordning (EU) nr. 756/2010 av 24. august 2010 om endring av vedleggene IV og V til forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (POPs) har bestemmelser om produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling som omfattes av krav i den globale Stockholm-konvensjonen om persistente organiske miljøgifter og ECE POPs-protokollen under konvensjonen om langtransporterte grensekryssende luftforurensning. Forordningen har også bestemmelser om bl.a. overvåkning, informasjonsutveksling og teknisk bistand.

Målet med Stockholm-konvensjonen er å beskytte menneskers helse og miljø mot stoffer som ikke brytes ned og som hoper seg opp mennesker og miljø også langt fra der de produseres og benyttes. Persistente organiske miljøgifter kan medføre kreft, og ha reproduksjons- og arvestoffskadelige effekter.

På det fjerde møtet i partsmøtet under Stockholmkonvensjonen i mai 2009 - omtalt som COP4 - ble det besluttet å inkludere ni nye stoffer i konvensjonen. Gjennom forordning (EU) nr. 756/2010 endres vedleggene IV og V i forordning (EF) nr. 850/2004 for å følge opp beslutningene fra COP4 og slik at de nye stoffene føres opp i de aktuelle vedleggene. Vedlegg IV er liste over stoffer som omfattes av bestemmelser om avfallhåndtering. Vedlegg V (tabell, del 2) oppgir maksimale konsentrasjonsgrenser for stoffer oppført i vedlegg IV og fremgangsmåte for behandling av avfall.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 850/2004 - er hjemlet i traktatens artikkel 175 (1).

Rettslige konsekvenser: Forordning (EF) nr. 850/2004 ble innlemmet i EØS-avtalen i 2007 ved EØS-komitebeslutning nr. 107/2007. Forordning (EF) nr. 850/2004 om POPs er gjennomført i kapittel 4 i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). En gjennomføring av forordning (EU) nr. 756/2010 vil skje ved endringer i produktforskriften.

Administrative/økonomiske konsekvenser: I forbindelse med gjennomføring av hovedforordningen - forordning (EF) nr. 850/2005 - ble det foretatt konsekvensvurdering og høring av gjennomføringsforskriften. Forordning (EU) nr. 756/2010 er en oppdatering og forbedring av regelverket på området og videre en gjennomføring av oppdatering/forbedring i Stockholm-konvensjonen. Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha særlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser ut over arbeidet med gjennomføringsforskrift.

Gruppe 2: Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet av spesialutvalget for handelsforenkling og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XVII Miljøvern

32009D0292 Kommisjonsvedtak 2009/292/EF av 24. mars 2009 om vilkårene for at plastkasser og paller kan unntas fra kravene til tungmetallkonsentrasjoner fastsatt i direktiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (vedlegg II kap XVII MD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket ble vedtatt i EU 24. mars 2009, og gjelder unntak for plastkasser og paller fra kravene til tungmetallkonsentrasjoner fastsatt i direktiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall. Vedtaket er en videreføring av Kommisjonsvedtak 1999/177/EF. Rådsdirektiv 94/62/EF fastsetter i artikkel 11 ulike grenser for totalverdien av bly, kadmium, kvikksølv og seksverdig krom i emballasje. Direktivet fastlegger også at Kommisjonen kan gi unntak fra reglene på bestemte vilkår. Ved kommisjonsvedtak 2009/292/EF fastsettes det unntak fra verdigrensene ved gjenbruk av plastikkpaller og kasser, når det skjer i en lukket produksjonsprosess. Dette vil si at det ikke skjer en tilføring av de aktuelle stoffene.

Vedtaket er gjort for å gi bransjen tid til å få skiftet ut de plastkasser og paller dette gjelder. Beslutningen viderefører bestemmelsene i Kommisjonsvedtak 99/177/EF, men gjelder nå på ubestemt tid. Etter fem år vil Kommisjonen vurdere hvordan systemet etter denne beslutningen fungerer og hvilke fremskritt som er gjort med hensyn til utfasing av nevnte typer plastkasser og paller.

Merknader

Kommisjonsvedtak 99/177/EF er regulert i norsk rett ved Forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Produktforskriften § 3-11 ble endret 21. desember 2005 for å gjennomføre 99/177/EF. Unntaket for kasser og paller i plastmateriale hvor gjenvunnet materiale fra tilsvarende plastkasser og paller er benyttet i produksjonen fikk med dette ikrafttredelse fra 1. januar 2006, og gjaldt til og med 8. februar 2009, jf § 3-1 c).

Gjennomføring av Kommisjonsvedtak 2009/292/EF vil kreve endring av produktforskriften § 3-11 annet ledd pkt c) ved at man fjerner tidsbegrensningen til og med 8. februar 2009.

Kommisjonsvedtaket vil ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Beslutningen ble behandlet i spesialutvalg for miljø 13.10.2011, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Rettsakten anses som EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg IV Energi

32010D0335 Kommisjonsbeslutning om retningslinjer for beregning av karbonlager på land (vedlegg IV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsbeslutning 2010/335/EU er en retningslinje for hvordan karbonlager på land (i jord og på arealer) skal beregnes i vedlegg V til direktiv 2009/28/EF - fornybardirektivet. Vedlegget gjelder beregning av klimagassbesparelse for biodrivstoff og andre flytende biobrensler. Retningslinjen omfatter beregningsmetode for både referansetilstanden og når det gjelder den faktiske arealbruken.

Merknader

Forslag til implementering i Norge av den seneste revisjonen av drivstoffkvalitetsdirektivet (2009/30/EF) - som denne kommisjonsbeslutningen også er knyttet til - har vært på høring.

Gjeldende norsk regelverk og politikk på området

Følgende lovverk regulerer biodrivstoff og rene brensler som omfatter biolje:

- Forurensningsloven med tilhørende forskrifter (forurensningsforskriften)
- Produktforskriften

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kommisjonsbeslutningen i seg selv forventes ikke å ha administrative og økonomiske konsekvenser av betydning. De generelle rapporteringskravene i direktiv 2009/28/EF (og 2009/30/EF) knyttet til biodrivstoff/flytende biobrensler vil medføre økte kostnader hos oljeselskapene/drivstoffbransjen, men det er usikkert hvor store disse kostnadene vil bli.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsbeslutningen har ikke vært på egen høring. Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for miljø, 13.10.2011, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget anser rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Generelt

32011L0092 Direktiv 2011/92/EU om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger (vedlegg XX kap I MD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2011/92 EF er et samledirektiv ("codification") for alle direktiv som innebærer endringer i Rådsdirektiv 85/337/EØF av 27. juni 1985 om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger. Rådsdirektiv 85/337 stiller krav til dokumentasjon av miljøvirkninger, og offentlighet og medvirkning knyttet til denne dokumentasjonen, for nærmere bestemte prosjekter som kan få vesentlige virkninger for miljøet.

Direktivene som inngår i samledirektivet er:

- Rådsdirektiv 97/11/EF av 3. mars 1997 om endringer av direktiv 85/337/EØF.
- Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/4/EF av 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøinformasjon, og om oppheving av rådsdirektiv 90/313/EØF.
- Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/31/EF om geologisk lagring av karbondioksid og om endringer i Rådsdirektiv 85/337/EØF, 96/61/EF, 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2006/12/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006.

Merknader

Alle disse direktivene, med unntak av direktiv 2009/31/EF er implementert i norsk rett gjennom forskrift om konsekvensutredninger etter plan- og bygningsloven. Gjeldende forskrift om konsekvensutredninger er av 26. juni 2009.

For prosjekter etter petroleumsløven og prosjekter etter lov om havvind er det gitt egne bestemmelser i tråd med direktivene i de respektive særlovene. Ettersom dette er et samledirektiv og direktivenes

bestemmelser allerede er implementert i norsk rett anses det ikke å være behov for noen innhenting av uttalelser.

Bestemmelsene i samledirektivet er allerede innarbeidet i norsk rett. Det er følgelig ingen grunn til forbehold knyttet til innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen. Rettsakten får ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader:

Direktivet har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø 28. mars 2012 der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Administrasjonsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 31

EØS-komiteebeslutning om tilpasningstekst til 32010R0911 (protokoll 31 NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Beslutningen er en oppfølging av et tidligere EØS-komitevedtak. EØS-komiteen vedtok 13. juli 2012, med forbehold om Stortingets senere samtykke, å ta den innledende driftsfasen av EUs jordobservasjonsprogram GMES inn i EØS-avtalen. Prop. 4 S (2012-2013) nå er til behandling i Stortinget. EØS-komiteebeslutningen som tar programmet inn i EØS-avtalen (139/2012) fastslår at Islands deltakelse er suspendert inntil EØS-komiteen bestemmer noe annet. Det foreliggende utkastet til EØS-komiteebeslutning opphever suspensjonen av Islands deltakelse og innebærer dermed at Island blir med i GMES. Norge har ingen grunn til å motsette seg dette.

Sakkyndige instansers merknader

Beslutningen er behandlet i spesialutvalget for transport, og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IV Energi

32010L0030 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU av 19. mai 2010 om angivelse av energirelaterte produkters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte vareopplysninger (revisjon) (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold og bakgrunn

Direktivet er en revisjon av rammedirektivet om energimerking av husholdningsapparater fra 1992. Dette rammedirektivet (1992/75/EØF) og en rekke gjennomføringsdirektiver under dette rammedirektivet er allerede en del av EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett. Rammedirektivet fra 1992 var innrettet mot å regulere enkelte husholdningsapparater. Den 19. mai 2010 ble det nye direktivet vedtatt av Rådet og Europaparlament (EP) og det ble publisert i Official Journal 18. juni 2010. Hjemmelsgrunnlaget for energimerkedirektivet er artikkel 194 i Lisboa-traktaten (energi) og er markert som EØS-relevant.

Hovedelementene i direktivet er som følger:

Anvendelsesområdet utvides fra husholdningsapparater til energirelaterte produkter ("Energy related products"). Dette innebærer en utvidelse til energiforbrukende produkter som anvendes kommersielt i tillegg til andre produkter som kan ha en påvirkning på energiforbruk som f.eks. vinduer. Direktivet har ikke anvendelse på transportmidler eller brukte produkter (artikkel 1).

Definisjonen av energirelaterte produkter er harmonisert i mot definisjonen i økodesigndirektivet (jf. eget EØS-notat). "Energirelatert produkt" er ethvert produkt som virker inn på energiforbruk ved anvendelse. Også deler som er tiltenkt energirelaterte produkter er omfattet (artikkel 2).

Medlemsland skal sikre at alle leverandører og forhandlere oppfyller sine forpliktelser under direktivets artikkel 5 og 6. Ansvar for oppfølging og kontroll er styrket. Blant annet skal medlemsland rapportere om dette til Kommisjonen hvert fjerde år (artikkel 3).

I samsvar med delegerte rettsakter om produktgrupper kan det stilles informasjonskrav om energi- og annen ressursbruk ved salg og utleie av produkter, også når dette skjer over internett. Det er gjort tydelig at informasjonskrav kan anvendes på innebygde og installerte produkttyper. Videre kan informasjonskrav anvendes på markedsføring og tekniske dokumenter (artikkel 4).

Hvis en varegruppe er omfattet av en delegert rettsakt, stilles det krav om at leverandører som plasserer slike varer på markedet supplerer et merke og et datablad i samsvar med direktivet og den delegerte rettsakten (artikkel 5).

Det stilles krav til forhandlere knyttet til plassering av merker. Når et produkt er omfattet av en delegert rettsakt, skal forhandlere synliggjøre merket i tråd med denne (artikkel 6).

Delegerte rettsakter skal hensynta fjernsalg der dette er aktuelt (artikkel 7).

Direktivet inneholder presiseringer om fri vareflyt i det indre marked av produkter som er omfattet av bestemmelser i direktivet eller delegerte rettsakter (artikkel 8).

Direktivet inneholder bestemmelser om offentlige innkjøp av produkter omfattet av delegerte rettsakter (artikkel 9)

Dersom teknisk utvikling krever det, kan energiklassene A+, A++, og A+++ innføres. Direktivet inneholder bestemmelser om prosesser knyttet til delegerte rettsakter (artikkel 10-13).

Kommisjonen skal evaluere direktivet og de delegerte rettsakter innen utløpet av 2014 (artikkel 14). Medlemsland skal innføre sanksjoner ved overtredelse (artikkel 15).

Nasjonale bestemmelser for gjennomføring av direktivet skal anvendes fra 20. juli 2011. (artikkel 16). Direktivet erstatter direktiv 1992/75/EØF (artikkel 17). Direktivet trådte i kraft i EU dagen etter publisering i Official Journal, dvs. 19. juni 2010 (artikkel 18).

Merknader

Siden rammen for direktivet utvides kan også de økonomiske og administrative konsekvenser bli større av dette direktivet enn av rammedirektivet (1992/75/EØF). En lang rekke produkter kan nå bli gjenstand for regulering gjennom et energimerke av den type vi har i dag for husholdningsapparater. Som følge av Lisboa-traktaten har det juridiske grunnlag for energimerkedirektivet blitt endret i forhold til Kommisjonens forslag.

Gjennomføring av rammedirektivet for energimerking: NVE fastsetter ny forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Olje- og energidepartementet sendte Kommisjonens forslag på høring 5.2. 2009. Det vedtatte direktivet er også sendt på høring med henblikk på EØS-behandling og gjennomføring i Norge.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg IV Energi

32012R0206 Kommisjonsforordning (EU) nr. 206/2012 av 6. mars 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av klimaanlegg og komfortvifter (vedlegg IV OED gr3)

Sammendrag av innhold

Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs vedtatte mål om innen 2020 å redusere klimagassutslippene med minst 20 %, øke andelen fornybar energi i vårt endelige energiforbruk til 20 %, og øke energieffektiviteten med 20 % i EU, sammenlignet med 1990.

Den vedtatte forordningen inneholder krav til miljøvennlig utforming av klimaanlegg og komfortvifter. Klimaanleggene omfatter anlegg med nominell kapasitet mindre enn eller lik 12 kW for kjøling - eller for oppvarming hvis apparatet ikke har noen kjølefunksjon. Forordningen stiller også krav til komfortvifter med elektrisk inngangseffekt mindre enn eller lik 125 W.

Forordningen er hjemlet i det overordnede rammedirektivet, Økodesigndirektivet (2009/125/EC). Direktivet fastsetter rammene for hvilke krav som kan settes for å redusere energirelaterte produkters miljøbelastninger. Konkrete krav innføres som produktspesifikke gjennomføringstiltak. Ordningen skal være teknologinøytral.

Produktene som omfattes er:

1. Klimaanlegg, herunder splitanlegg, vindus- og vegganlegg, enkeltkanalanlegg (single duct), og dobbeltkanalanlegg (double duct).
2. Komfortvifter

Reversible splitanlegg er mest utbredt i Norge. De kan både kjøle og varme, men benyttes mest i varmemodus. I varmemodus er de luft-luft-varmepumper.

Følgende produkter er unntatt fra kravene:

Klimaanlegg som bruker andre energikilder enn elektrisitet.

Klimaanlegg der enten kondensator- eller fordampersiden ikke kan bruke luft som varmeoverføringsmedium.

Vifter som drives av større elektromotorer, små husholdningsventilasjonsenheter og kjøkkenvifter, omfattes av andre kommende forordninger.

Økodesignkrav

Enkeltkanalanlegg (single duct) og dobbeltkanalanlegg (double duct):

Krav til energieffektivitet i henholdsvis kjøle- og varmemodus. Det stilles krav om høyere energieffektivitet i anlegg som har kjølemiddel med høy GWP (potensial for global oppvarming).
Krav til standby og av-tilstand tilsvarende kravene i den tverrgående standby-forordningen (2008/1275/EF), imidlertid med et unntak for anlegg med invertere, der et høyere forbruk er tillatt i standby.

Krav om maksimalt innendørs lydnivå.

Krav til produktinformasjon som innebærer at leverandøren i den tekniske dokumentasjonen og på en hjemmeside skal gjøre en rekke nærmere spesifiserte opplysninger tilgjengelige.

Kravene om energieffektivitet og lydnivå trer i kraft fra 1. januar 2013 og innskjerpes 1. januar 2014.

Det gjelder også kravene til standby og av-tilstand, som altså trer i kraft senere enn kravene i den horisontale standby-forordningen. Informasjonskravene trer i kraft fra 1. januar 2013.

Øvrige klimaanlegg:

Krav til energieffektivitet i henholdsvis kjøle- og varmemodus. Det stilles krav om høyere energieffektivitet i anlegg som har kjølemiddel med høy GWP.

Krav om maksimalt innendørs og utendørs lydnivå.

Krav til produktinformasjon som innebærer at leverandøren i den tekniske dokumentasjonen og på en hjemmeside skal gjøre en rekke nærmere spesifiserte opplysninger tilgjengelige.

Kravene om energieffektivitet og lydnivå trer i kraft fra 1. januar 2013 og innskjerpes 1. januar 2014.

Informasjonskravene trer i kraft fra 1. januar 2013.

Komfortvifter:

Krav til produktinformasjon som innebærer at leverandøren i den tekniske dokumentasjonen og på en hjemmeside skal gjøre en rekke nærmere spesifiserte opplysninger, herunder opplysninger om inngangseffekt, omdreininger per minutt og virkningsgrad, tilgjengelige.

Kravene om energieffektivitet og lydnivå trer i kraft fra 1. januar 2013 og innskjerpes 1. januar 2014.

Informasjonskravene trer i kraft fra 1. januar 2013.

Sakkyndige instansers merknader

Arbeidsdokumenter (WD) ble i februar 2011 sendt til norske interessenter med invitasjon til å sende inn sine synspunkter til NVE. NVE mottok ingen synspunkter.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32011R0626 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 626/2011 av 4. mai 2011 om supplerings av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av klimaanlegg (vedlegg IV OED gr3)

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen har vedtatt krav om merking av små klimaanlegg (< 12 W). Ifølge dette kravet skal disse produktene energimerkes i henholdsvis kjøle- og varmemodus i tillegg til at produktenes innendørs og utendørs lydnivå skal angis. Lovgivningen ligger innenfor rammene av

Energimerkedirektivet (2010/30/EU) om angivelse av energirelaterte produkters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte produktopplysninger.

Under energimerkedirektivet vedtas delegerte forordninger, som pålegger produsenter og importører i EU-markedet å kun markedsføre produkter som lever opp til kravene og er forsynt med en korrekt energimerking.

Energimerking av produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs vedtatte mål om innen 2020 å

- redusere klimagassutslippene med minst 20 %,
- øke andelen fornybar energi i vårt endelige energiforbruk til 20 %, og
- øke energieffektiviteten med 20 % i EU, sammenlignet med 1990.

Bakgrunnen for målet er forebygging av klimaendringer (mitigation), konkurransevne og forsyningssikkerhet.

Produktene som omfattes er:

- klimaanlegg, herunder
 - o splitanlegg
 - o vindus- og vegganlegg
 - o enkeltkanalanlegg (single duct) og dobbeltkanalanlegg (double duct)

Reversible splitanlegg er mest utbredt i Norge. De kan både kjøle og varme, men benyttes mest i varmemodus. I varmemodus er de luft-luft-varmepumper.

Følgende produkter er unntatt fra kravene:

- klimaanlegg som bruker andre energikilder enn elektrisitet
- klimaanlegg der enten kondensator- eller fordampersiden ikke kan bruke luft som varmeoverføringsmedium

Krav om merking

Klimaanlegg (andre enn enkeltkanalanlegg og dobbeltkanalanlegg):

- Krav om energimerking på en skala fra A+++ til G på grunnlag av produktets energieffektivitetsnivå. Produktet kan merkes med forskjellige energiklasser for henholdsvis kjøle- og varmemodus. A+++ er det mest energieffektive produktet.

- Krav om merking av produktets innendørs og utendørs lydnivå (dB(A)).

Kravet til lydnivået er vedtatt innenfor rammene av økodesigndirektivet (2009/125/EF).

De nye energiklassene (A+, A++ og A+++) på skalaen innføres i tre trinn:

I 2013 går skalaen fra A til G.

I 2015 innføres A+, mens G utgår.

I 2017 innføres A++, mens F utgår.

I 2019 innføres A+++ , mens E utgår.

Enkeltkanalanlegg og dobbeltkanalanlegg:

- Krav om energimerking på en skala fra A+++ til D på grunnlag av produktets energieffektivitetsnivå. Produktet kan merkes med forskjellige energiklasser for henholdsvis kjøle- og varmemodus. A+++ er det mest energieffektive produktet.

- Det stilles forskjellige krav til energieffektivitet for energimerkeklassene i henholdsvis enkeltkanalanlegg og dobbeltkanalanlegg.

- Produktene skal testes etter standarden EN14511.

- Krav om merking av produktets innendørs og utendørs lydnivå (dB(A)). Kravet til lydnivået er vedtatt innenfor rammene av økodesigndirektivet (2009/125/EF).

Kravene trer i kraft fra 1. januar 2013. I en overgangsperiode frem til 1. januar 2013 kan både det nåværende og det nye energimerket brukes. Energimerket skifter utseende. Det er vedtatt en ny layout og et nytt innhold for energimerket.

Klimaanlegg (andre enn enkeltkanalanlegg og dobbeltkanalanlegg):

For andre klimaanlegg enn enkelt- og dobbeltkanalanlegg, dvs. anlegg med både kulde- og varmeytelse, bygger den nye energimerkingen på anleggets samlede årlige energieffektivitetsfaktor (SEER) for oppvarming og anleggets samlede årlige effektfaktor (SCOP) for kjøling. SEER og SCOP er uttrykk for et anleggs gjennomsnittlige effektivitet i ett år i et fastsatt standardklima. SCOP kan angis for tre forskjellige klimasoner, men skal angis for klimasonen middel.

Enkeltkanalanlegg og dobbeltkanalanlegg:

For klimaanlegg med enkelt- og dobbeltkanal er energiklassene som i den eksisterende ordningen basert på anleggets effektfaktor (COP) ved kjøling og anleggets energieffektivitetsfaktor (EER) ved oppvarming. COP og EER skal være fastsatt ved standard driftsforhold. For alle typer anlegg er det leverandøren som har ansvaret for å levere merket sammen med produktet.

Merknader

Gjeldende norsk regelverk på området er Kommissjonsdirektiv 2002/31/EF av 22. mars 2002 om gjennomføring av rådsdirektiv 92/75/EØF med hensyn til energimerking av klimaanlegg til husholdningsbruk. Det reviderte energimerkedirektivet, Europaparlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU av 19. mai 2010 om angivelse av energirelaterte produkters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte produktopplysninger, er ennå ikke implementert i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Et utkast til arbeidsdokument (draft working document) for foreliggende forordning, ble sendt på høring den 10. februar 2011 med høringsfrist 1. mars 2011. Det kom ikke inn noen synspunkter til arbeidsdokumentet.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32010R1061 Kommissjonens delegerede forordning (EU) nr. 1061/2010 av 28. september 2010 om supplerende av europaparlamentets- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av husholdningsvaskemaskiner (vedlegg IV OED gr3)

Sammendrag av innhold

Dette er en delegeret forordning under det overordnede energimerkedirektivet 2010/30/EU. Under dette direktivet legges det opp til en prosess med vedtak av en rekke delegerede forordninger for enkelt produkter som er relatert til energiforbruk. EU har en aktiv politikk innen energieffektivisering, og nye krav til merking utgjør en del av dette. Forordningen er også relatert til krav i det indre marked og dermed EØS-relevant.

Forordningen fastsetter krav til merking og angivelse av supplerende opplysninger for husholdningsvaskemaskiner med alminnelig nettilkobling og husholdningsvaskemaskiner med alminnelig nettilkobling som også kan drives på batterier. Forordningen omfatter også innbyggingsapparater og apparater til utleie. Forordningen beskriver også unntak fra virkeområdet. Husholdningsvaskemaskiner omfattes også av den tversgående økodesignforordning nr. 1275/2008 strømførbruk ved standby- og avtilstand. Støy er blitt en obligatorisk opplysning på energimerket for alle typer husholdningsapparater.

Forpliktelser for leverandør og forhandler

Leverandør skal sørge for:

- et korrekt utformet og trykket energimerke til hvert apparat
- at det foreligger et opplysningsskjema med bestemte opplysninger
- at teknisk dokumentasjon skal kunne fremvises på forespørsel fra myndighetene eller Kommissjonen
- at reklameannonser også oppgir energiklassen dersom reklameannonsen inneholder energi- eller prisrelaterte opplysninger. Gjelder fra 20. april 2012.
- at en modells tekniske salgsmateriale også skal inneholde informasjon om energiklasse. Gjelder fra 20. april 2012.

Forhandler skal sørge for:

- at utstilte apparater skal være påført et lett synlig korrekt utformet energimerke på apparatets for- eller overside.
- at apparater, som frembys for salg, leie eller salg på avbetaling og hvor sluttbruker ikke kan forventes å kunne besiktige det utstilte produktet, merkes med de opplysningene som leverandøren skal stille til rådighet. Gjelder fra 20. april 2012
- at reklameannonser også oppgir energiklassen dersom reklameannonsen inneholder energi- eller prisrelaterte opplysninger. Gjelder fra 20. april 2012.
- at en modells tekniske salgsmateriale også skal inneholde informasjon om energiklasse. Gjelder fra 20. april 2012.

Energieffektivitetsklasser (virkning fra 20.12 2011)

Energieffektivitetsklasse	Energieffektivitets- indeks (EEI)
---------------------------	-----------------------------------

A+++ (lavest energibruk)	$EEI < 46$
A++	$46 \leq EEI < 52$
A+	$52 \leq EEI < 59$
A	$59 \leq EEI < 68$
B	$68 \leq EEI < 77$
C	$77 \leq EEI < 87$
D (høyest energibruk)	$EEI \geq 87$

Økodesignkravene til husholdningsvaskemaskiner, med virkningsdato 01.12 2011, krever at alle husholdningsvaskemaskiner skal ha $EEI < 68$. Dette medfører at alle husholdningsvaskemaskiner med energiklasse B eller dårligere forbyes. Forordningen innfører ny måte å beregne EEI på. Energimerker for husholdningsvaskemaskiner finnes på Kommissjonens side: http://ec.europa.eu/energy/efficiency/labelling/energy_labelling_en.htm

Sentrifugeringssevneklasser

Sentrifugeringssevneklasser	Restfuktighet, D (%)
A (mest effektiv)	$D < 45$
B	$45 \leq D < 54$
C	$54 \leq D < 63$
D	$63 \leq D < 72$
E	$71 \leq D < 81$
F	$81 \leq D < 90$
G (minst effektiv)	$D \geq 90$

Energimerket

Reviderte energimerkekrav for husholdningsvaskemaskiner trådte i kraft i EU 20.12. 2010. Det nye energimerket kan frivillig benyttes av leverandør/forhandler fra denne dato, men fra 20. desember 2011 blir det nye energimerket obligatorisk og det gamle utgår.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32010R1062 Kommissjonens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2010 av 28. september 2010 om supplerende av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av fjernsyn (vedlegg IV OED gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2010/30 om energimerking av energirelaterte produkter følges nå opp gjennom forordninger som skal regulere energimerking av enkeltprodukter. Forordning reg. nr. 1062/2010 om energimerking av TV-apparater fastsetter krav til merking og angivelse av supplerende opplysninger for fjernsyn. Fjernsyn er et nytt produkt i energimerkesammenheng.

Leverandørens ansvarsområder

1. Leverandørene sørger for at:

- alle fjernsyn leveres med en trykt etikett i det format og med de opplysninger, som er vist i bilag V
- det vedlegges et datablad (opplysnings skjema), jfr. bilag III
- den tekniske dokumentasjonen, jfr. bilag IV, stilles på anmodning til rådighet for medlemsstatenes myndigheter og Kommissjonen
- alle former for reklame for en bestemt fjernsynsmodell, som gir energi- eller prisrelaterte opplysninger, også viser, hvilken energieffektivitetsklasse apparatet tilhører. Gjelder fra 30. mars 2012.

e) alle former for teknisk salgsmateriell vedrørende en bestemt fjernsynsmodell, som inneholder opplysninger om modellens spesifikke tekniske parametre, også viser, hvilken energieffektivitetsklasse apparatet tilhører. Gjelder fra 30. mars 2012.

2. Energieffektivitetsklassen bestemmes med utgangspunkt i energieffektivitetsindeksen som beregnes i henhold til forordningens bilag II.

3. Energimerket skal utformes i henhold til forordningens bilag V og energimerket skal tas i bruk etter en bestemt tidsplan:

a) For fjernsyn, som frembys for salg fra 30. november 2011, skal etiketter til fjernsyn i energieffektivitetsklasse:

i) A, B, C, D, E, F eller G utformes i overensstemmelse med bilag V, punkt 1, eller, hvis leverandøren finner det hensiktsmessig, bilag V, punkt 2

ii) A+ utformes i overensstemmelse med bilag V, punkt 2

iii) A++ utformes i overensstemmelse med bilag V, punkt 3

iv) A+++ utformes i overensstemmelse med bilag V, punkt 4.

b) For fjernsyn, som frembys for salg fra 1. januar 2014, utformes etiketter til fjernsyn i energieffektivitetsklasse A+, A, B, C, D, E eller F i overensstemmelse med bilag V, punkt 2, eller, hvis leverandøren finner det hensiktsmessig, bilag V, punkt 3.

c) For fjernsyn, som frembys for salg fra 1. januar 2017, utformes etiketter til fjernsyn i energieffektivitetsklasse A++, A+, A, B, C, D eller E i overensstemmelse med bilag V, punkt 3, eller, hvis leverandøren finner det hensiktsmessig, bilag V, punkt 4.

d) For fjernsyn, som frembys for salg fra 1. januar 2020, utformes etiketter til fjernsyn i energieffektivitetsklasse A+++ , A++ , A+ , A , B , C eller D i overensstemmelse med bilag V, punkt 4.

Forhandlers ansvarsområder

Forhandlerne sørger for at:

a) etiketten, som leverandøren har levert, jfr. artikkel 3, pkt. 1, er påført lett synlig på forsiden av alle utstilte fjernsyn

b) fjernsyn, som frembys for salg, leie eller leie med kjøpsrett, i situasjoner, hvor sluttbruker ikke kan forventes å kunne besiktige det utstilte produktet, merkes med de opplysningene som leverandøren skal stille til rådighet (jfr bilag VI). Gjelder fra 30. mars 2012.

c) alle former for reklame for en bestemt fjernsynsmodell også oppgir energiklassen dersom reklameannonsen inneholder energi- eller prisrelaterte opplysninger. Gjelder fra 30. mars 2012.

d) alle former for teknisk salgsmateriale vedrørende en bestemt fjernsynsmodell, som inneholder opplysninger om modellens spesifikke tekniske parametre, også oppgir energiklassen apparatet tilhører. Gjelder fra 30. mars 2012.

Energieffektivitetsklasser for fjernsyn

Energieffektivitetsklasse	Energieffektivitetsindeks (EEI)
A+++ (lavest energibruk)	$EEI < 0,10$
A++	$0,10 \leq EEI < 0,16$
A+	$0,16 \leq EEI < 0,23$
A	$0,23 \leq EEI < 0,30$
B	$0,30 \leq EEI < 0,42$
C	$0,42 \leq EEI < 0,60$
D	$0,60 \leq EEI < 0,80$
E	$0,80 \leq EEI < 0,90$
F	$0,90 \leq EEI < 1,00$
G (høyest energibruk)	$EEI \geq 1,00$

Fastsettelsen av energiklassene baserer seg blant annet på at TV-apparatet er påslått 4 timer daglig 365 dager i året. Energimerker for fjernsyn finnes på Kommisjonens side:
http://ec.europa.eu/energy/efficiency/labelling/energy_labelling_en.htm

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32010R1060 Kommisjonens delegerede forordning (EU) nr. 1060/2010 av 28. september 2010 om supplerende av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av husholdningskjøle-/fryseapparater (vedlegg IV OED gr3)

Sammendrag av innhold

Direktivet om energimerking av energirelaterte produkter 2010/30 innebærer at det kan utarbeides forordninger som regulerer en lang rekke produkter. Forordningen fastsetter krav til merking og angivelse av supplerende opplysninger for husholdningskjøle-/fryseapparater med alminnelig nettilkobling og med et netto volum på 10 l til 1500 l. Forordningen omfatter også apparater til utleie, innbyggingsapparater og apparater som i tillegg til nettilkobling også kan drives på batterier. Forordningen beskriver også unntak fra virkeområdet. Selvbyggersett, dvs. skap som selges flatpakket til forbruker som selv monterer det i hjemmet, er også omfattet. Vinskap skal også merkes heretter.

Forpliktelser for leverandør og forhandler er som følger:

Leverandør skal sørge for:

- et korrekt utformet og trykket energimerke til hvert apparat
- at det foreligger et opplysningsskjema med bestemte opplysninger
- at teknisk dokumentasjon skal kunne fremvises på forespørsel fra myndighetene eller Kommisjonen
- at i annonser skal energiklassen oppgis dersom annonsen inneholder energi- eller prisrelaterte opplysninger. Gjelder fra 30. mars 2012.
- at en modells tekniske salgsmateriale også skal inneholde informasjon om energiklasse. Gjelder fra 30. mars 2012.

Forhandler skal sørge for:

- at utstilte apparater skal være påført et lett synlig korrekt utformet energimerke på apparatets for- eller overside.
- at apparater, som frembys for salg, leie eller leie med kjøpsrett og hvor sluttbruker ikke kan forventes å kunne besiktige det utstilte produktet, merkes med de opplysningene som leverandøren skal stille til rådighet. Gjelder fra 30. mars 2012
- at i annonser skal energiklassen oppgis dersom annonsen inneholder energi- eller prisrelaterte opplysninger. Gjelder fra 30. mars 2012.
- at en modells tekniske salgsmateriale også skal inneholde informasjon om energiklasse. Gjelder fra 30. mars 2012.

Energieffektivitetsklasser

Energieffektivitetsklassen for et kjøle-/fryseapparat til husholdningsbruk bestemmes ut fra apparatets energieffektivitetsindeks (EEI) i henhold til tabell 1 og 2. Stort sett opprettholdes definisjonen av de ulike energiklassene i den nye forordningen, men A-kategorien får ytterligere en energiklasse gjennom tilføyingen av A+++ . I tillegg justeres grensen mellom A og A+ den 01.07 2014. Tabell 1 gjelder for perioden 20.12 2010 (forordningens ikrafttredelsesdato) - 30.06 2014. Tabell 2 gjelder fra 01.07 2014 og videre. Tabell 1 – Gyldig i perioden 20.12 2010 – 30.06 2014

Energieffektivitets-klasse	Energieffektivitets- indeks (EEI)	Økodesignkrav
A+++ (lavest energibruk)	EEI < 22	
A++	22 ≤ EEI < 33	
A+	33 ≤ EEI < 44	01.07 2012: EEI < 44Kravet innebærer at kun de beste apparater i dagens energiklasse A (apparater med

		EEl : 42 < EEl < 44), og apparater i bedre energiklasser vil tillates
A	44 ≤ EEl < 55	
B	55 ≤ EEl < 75	01.07 2010: EEl < 55 Kravet innebærer at apparater i dagens energiklasse B og lavere blir forbudt
C	75 ≤ EEl < 95	
D	95 ≤ EEl < 110	
E	110 ≤ EEl < 125	
F	125 ≤ EEl < 150	
G	EEl ≥ 150	

Tabell 2 Gyldig fra 01.07 2014

Energieffektivitets- klasse	Energieffektivitets- indeks (EEl)	Økodesignkrav
A+++ (lavest energibruk)	EEl < 22	
A++	22 ≤ EEl < 33	
A+	33 ≤ EEl < 42	01.07 2014: EEl < 42 Kravet innebærer at kun apparater i dagens energiklasse A + og bedre tillates.
A	42 ≤ EEl < 55	
B	55 ≤ EEl < 75	
C	75 ≤ EEl < 95	
D	95 ≤ EEl < 110	
E	110 ≤ EEl < 125	
F	125 ≤ EEl < 150	
G (høyest energibruk)	EEl ≥ 150	

Energimerket Reviderte energimerkekrav for kjøle-fryseapparater trådte i kraft i EU 20.12 2010. Det nye energimerket kan frivillig benyttes av leverandøren/forhandleren fra denne dato, men fra 30. november 2011 blir det nye merket obligatorisk og det gamle utgår.

For ordinære kjøle-fryseapparater går energiklasseskalaen på energimerket fra A+++ til D. Imidlertid er det utarbeidet egne energimerker for spesielle kjøle-fryseapparater som absorpsjonskjøleskap (ofte benyttet i båter, campingvogner og hotellrom) og vinskaper. For disse apparatene går energiklasseskalaen over ti klasser fra A+++ til G. Økodesignkravene for kjøle-fryseapparater medfører at mindre energieffektive apparater fases ut etter hvert.

Energimerker for ordinære kjøle-fryseapparater, absorpsjonskjøleskap og vinskaper finnes på Kommisjonens side: http://ec.europa.eu/energy/efficiency/labelling/energy_labelling_en.htm.

Merknader

Det bemerkes at forordningen skiller seg fra gjeldende energimerkingsdirektiv og utgående energieffektivitetsforordning for kjøle-/fryseapparater ved at selvbyggersett, der apparatene selges som moduler som forbruker selv kan sette sammen, også er omfattet. Selvbyggersett inngår også i virkeområdet for økodesignforordningen for husholdningskjøle-fryseapparater. Norske produsenter av selvbyggersett for kjøle-/fryseapparater berøres av forordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Det antas at de nye merkekravene ikke har noen negative konsekvenser for norske energisystemet eller forbrukere. Produsenter av selvbyggersett må imidlertid oppfylle nye krav om energimerking.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32010R1059 Kommissjonens delegerede forordning (EU) nr. 1059/2010 av 28. september 2010 om supplerende av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU angående energimerking av husholdningsoppvaskmaskiner (vedlegg IV OED gr3)

Sammendrag av innhold

Denne forordningen er basert på det overordnede direktiv om energimerking av energirelaterte produkter 2010/30/EC (se eget EØS-notat).

Forordningen fastsetter krav til merking og angivelse av supplerende opplysninger for husholdningsoppvaskmaskiner med alminnelig nettilkobling og husholdningsoppvaskmaskiner med alminnelig nettilkobling som også kan drives på batterier. Forordningen omfatter også innbyggingsapparater og apparater til utleie. Forordningen beskriver også unntak fra virkeområdet. Husholdningsoppvaskmaskiner omfattes også av den tversgående økodesignforordning nr 1275/2008 strømforbruk ved standby- og avtilstand. Støy er blitt en obligatorisk opplysning på energimerket for alle typer husholdningsapparater.

Forpliktelser for leverandør og forhandler

Leverandør skal sørge for:

- a) et korrekt utformet og trykket energimerke til hvert apparat
- b) at det foreligger et opplysningsskjema med bestemte opplysninger
- c) at teknisk dokumentasjon skal kunne fremvises på forespørsel fra myndighetene eller Kommissjonen
- d) at reklameannonser også oppgir energiklassen dersom reklameannonsen inneholder energi- eller prisrelaterte opplysninger. Gjelder fra 20. april 2012.
- e) at en modells tekniske salgsmateriale også skal inneholde informasjon om energiklasse. Gjelder fra 20. april 2012.

Forhandler skal sørge for:

- a) at utstilte apparater skal være påført et lett synlig korrekt utformet energimerke på apparatets for- eller overside.
- b) at apparater, som frembys for salg, leie eller salg på avbetaling og hvor sluttbruker ikke kan forventes å kunne besiktige det utstilte produktet, merkes med de opplysningene som leverandøren skal stille til rådighet. Gjelder fra 20. april 2012
- c) at reklameannonser også oppgir energiklassen dersom reklameannonsen inneholder energi- eller prisrelaterte opplysninger. Gjelder fra 20. april 2012.
- d) at en modells tekniske salgsmateriale også skal inneholde informasjon om energiklasse. Gjelder fra 20. april 2012.

Energieffektivitetsklasser (virkning fra 20.12 2011)

<i>Energieffektivitetsklasse</i>	<i>Energieffektivitetsindeks (EEI)</i>
<i>A+++ (lavest energibruk)</i>	<i>EEI < 50</i>
<i>A++</i>	<i>50 ≤ EEI < 56</i>
<i>A+</i>	<i>56 ≤ EEI < 63</i>
<i>A</i>	<i>63 ≤ EEI < 71</i>
<i>B</i>	<i>71 ≤ EEI < 80</i>
<i>C</i>	<i>80 ≤ EEI < 90</i>
<i>D (høyest energibruk)</i>	<i>EEI ≥ 90</i>

Økodesignkravene for husholdningsoppvaskmaskiner medfører at fra 1. desember 2011 skal alle husholdningsoppvaskmaskiner ha energiklasse A (EEI < 71) eller bedre. Dette gjelder ikke for husholdningsoppvaskmaskiner med oppgitt kapasitet tilsvarende dekketøy til 10 personer og med en bredde ≤ 45 cm.

Tørkeevneklasser

Tørkeevneklasser	Tørkeevneindeks (I_{η})
A+++ (mest effektiv)	$I_{\eta} < 1,08$
A++	$1,08 \leq I_{\eta} < 0,86$
A+	$0,86 \leq I_{\eta} < 0,69$
A	$0,69 \leq I_{\eta} < 0,55$
B	$0,55 \leq I_{\eta} < 0,44$
C	$0,44 \leq I_{\eta} < 0,33$
D (minst effektiv)	$I_{\eta} \geq 0,33$

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32012R0459 Kommisjonsforordning (EU) nr. 459/2012 som endrer Parlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 715/2007 og Kommisjonsforordning (EF) nr. 692/2008 om avgassutslipp fra lette person- og varebiler (Euro 6) (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonens forordning 459/2012/EF endrer Parlamentets og Rådets forordning 715/2007/EF og Kommisjonens forordning 692/2008/EF (begge handler om typegodkjenningskrav for avgassutslipp fra biler), og introduserer grenseverdi for partikkelutslipp målt i antall partikler fra lette biler med motor med gnisttenning (bensinmotor) med direkteinnsprøytning for avgasskravnivå Euro 6. Dette gjøres for å redusere skadevirkningene av avgassene fra slike biler.

Forordning 715/2007 omhandler avgasskrav til lette biler (personbiler og varebiler) og innfører avgasskravnivåene Euro 5 og 6 for disse fra hhv 2009 og 2014. Forordning 715/2007 inneholder selve kravnivåene (grenseverdiene for utslipp) og de mest sentrale bestemmelsene for Euro 5 og 6, som holdbarhetskrav, produksjonssamsvarskrav, krav til egendiagnostikk, krav til tilgang på reparasjonsinformasjon. Forordning 692/2008 implementerer forordning 715/2007 og inneholder de tekniske bestemmelsene som gjør det mulig å typegodkjenne kjøretøy, slik som måle- og testprosedyrer. Forordning 715/2007 har inntil nå ikke stilt krav om maksimalt antall partikler i avgassutslipp fra biler med gnisttenningsmotor (typisk bensinmotor) slik det gjøres for Euro 5- og 6-biler med motor med kompresjonstening (dieselmotor). Forordning 459/2012 introduserer et slikt krav for biler med direkteinnsprøytet gnisttenningsmotor på Euro 6 avgasskravnivå.

Forordning 459/2012 introduserer en grenseverdi på $6,0 \times 10^{11}$ partikler/km for Euro 6-biler med gnisttenning og direkteinnsprøytning. Dette er samme grenseverdi som gjelder for Euro 6-biler med kompresjonstenningsmotor. Imidlertid får biler med gnisttenning lov til å slippe ut et høyere antall ($6,0 \times 10^{12}$ partikler/km) i inntil tre år etter at Euro 6-kravene trer i kraft, for å gi bilprodusentene tid til å utvikle teknologi til å klare kravet med motortekniske justeringer og uten partikkelfilter.

Grenseverdi for antall partikler/km introduseres i tillegg til grenseverdi for vekt av partikler i g/km, fordi de minste partiklene utgjør svært lite i vekt men kan likevel utgjøre et stort antall. De minste partiklene kan utgjøre en helseisiko. Grenseverdi for antall partikler gjelder ikke for biler med gnisttenningsmotor og indirekte innsprøytning, fordi partikkelutslippene fra slike motorer uansett anses å være svært lave. Euro 6-kravene trer i kraft fra 1. september 2014.

Merknader

EU-hjemmel

Forordning 459/2012/EF er en endringsforordning vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV) artikkel 290.

Gjeldende rett

Forordning 715/2007 er implementert i forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 25-4.

Norsk gjennomføring

Kjøretøyforskriften vil 15. september 2012 erstattes av ny "forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil". Når ny forskrift trer i kraft vil forordning 459/2012 bli implementert der.

Forordningen innebærer ikke administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i norsk regelverk. Norge har ingen industri som produserer biler som omfattes

av denne forordningen. Forordningen rammer ikke norske interesser, og implementeringen medfører derfor ikke økonomiske konsekvenser.

Forordningen vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Forordningen har ikke vært på nasjonal høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, og er funnet EØS-relevant og akseptabel. Forordningen vil bidra positivt til miljøet i form av å begrense avgassutslipp. Norge har ikke deltatt i arbeidsgrupper ifm utarbeidelsen av forordningen. Imidlertid har Norge deltatt i EUs tekniske komité for kjøretøy, der forordningen har vært drøftet.

32012R0523 Kommisjonsforordning (EU) nr. 523/2012 av 20. juni 2012 som endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 hva angår inkludering av visse regulativer vedtatt av FNs økonomiske komite for Europa om typegodkjenning av motorvogner, deres tilhengere og systemer, komponenter og separate tekniske enheter for dette (vedlegg I kap II SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning 532/2012/EF tar inn ECE-regulativene nr 30 (dekk for bil og tilhenger), 54 (dekk for nytte kjøretøy og tilhengere), 64 (reservehjul) og 117 (dekkstøy og våtgrep) i parlaments- og rådsforordning (EF) 661/2009 om generell sikkerhet for kjøretøy. Disse ECE-regulativene tas inn i vedlegg IV til 661/2009, som lister opp ECE-regulativ som gjelder obligatorisk ved kjøretøygodkjenning.

EU er avtalepart i 1958-avtalen under FN-ECE om harmonisering av kjøretøyregelverk, og har tidligere tiltrådt de nevnte ECE-regulativene. ECE-regulativene har frem til nå vært akseptert på linje med korresponderende EU-rettsakter. Dette har ført til en situasjon med dobbelt regelverk med separate administrative prosedyrer. EU er nå inne i en prosess hvor de forenkler kjøretøyregelverket ved å erstatte EU-rettsakter med de korresponderende ECE-regulativene. Forordning 523/2012 er et ledd i denne forenklingsprosessen.

Videre endrer forordning 523/2012 vedlegg IV til forordning 661/2009 slik at vedlegget blir klarere når det gjelder ECE-regulativene 13, 13-H (begge om bremses), 34 (drivstofftank) og 55 (tilhengerkoplinger).

Merknader

EU-hjemmel

Forordning 523/2012/EF er en endringsforordning til basisforordning 661/2009/EF, vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV) artikkel 290.

Gjeldende rett

Forordning 661/2009/EF er inntil videre implementert i forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 6-3.

Norsk gjennomføring

Kjøretøyforskriften vil i september 2012 bli erstattet av ny "forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil". Når ny forskrift trer i kraft vil forordningene 661/2009 og 523/2012 bli implementert der.

Forordningen innebærer ikke administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementerer rettsakten i norsk regelverk. Den vurderes heller ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning.

Forordningen vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Forordningen har ikke vært på nasjonal høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling og er funnet EØS-relevant og akseptabel. Forordningen vil i praksis erstatte EUs regelverk med FN/UNECE regelverket. Dette oppfattes å være i tråd med norske interesser. Norge har ikke deltatt i arbeidsgrupper ifm utarbeidelsen av forordningen. Imidlertid har Norge deltatt i EUs tekniske komité for kjøretøy, der forordningen har vært drøftet.

Vedlegg IV Energi

32011R0228 Kommisjonsforordning (EU) nr. 228/2011 av 7. mars 2011 endrer Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1222/2009 angående testmetode for våtgrep til C1-dekk (vedlegg IV SD gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1222/2009 innfører en merkeordning for bildekk, blant annet i tilknytning til energieffektivitet. Merkeordningen trer i kraft 1. november 2012. Merkingen inneholder opplysninger om rullemotstand, våtgrep og støy. Hensikten med forordningen og merkeordningen er å gjøre veitransporten sikrere og øke dens økonomiske og miljømessige effektivitet ved å fremme energieffektive og sikre bildekk med lavere støynivå.

Målemetoden for å teste våtgrepet til C1-dekk (personbildekk) har nå blitt revidert. Den reviderte målemetoden bedrer testresultatenes nøyaktighet. I merkeordningen blir et bildekk klassifisert på en skala fra A-G på grunnlag av en våtgrepsindeks. Nøyaktighet er avgjørende for hvilken våtgrepsklasse et bildekk blir klassifisert i. Høy grad av nøyaktighet muliggjør pålitelig sammenligning av dekk fra ulike produsenter. Dessuten unngår man at et dekk kan bli klassifisert i mer enn én våtgrepsklasse. Dette er også en fordel for myndighetene som får ansvar med å føre tilsyn med merkeordningen. Kommisjonsforordning (EU) nr. 228/2011 endrer dermed testmetoden for våtgrep i forordning (EF) nr. 1222/2009.

Merknader

Forordningen vil ikke ha økonomiske konsekvenser for Norge fordi vi ikke har dekkprodusenter som vil bli berørt. Den vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det lovtekniske arbeidet med innføring av forordningen i norsk rett.

Gjennomføringen vil antagelig kunne skje med hjemmel i merkeloven. Merkeloven gir blant annet forskriftshjemmel for myndighetene til å kreve at varer merkes med opplysninger om energi- og ressursbruk, slik at forholdene best mulig legges til rette for forbrukernes bedømmelse og valg av varer. Loven inneholder tilsynsbestemmelser, og Statens Vegvesen gis også rett til å påby retting og å ilegge tvangsmulkt og overtredelsesgebyr.

Merkeordningen omfatter både dekk til nye biler og dekk solgt på ettermarkedet. Regummierte dekk og piggdekk er ikke inkludert i ordningen. Forordningen ansees i tråd med Norges interesser fordi endringen i forhold til forordning 1222/2009 medfører at våtgrepstesten for personbildekk blir mer nøyaktig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi, og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel IV Sivil luftfart

32012R0748 Forordning (EU) nr. 748/2012 av 3. august 2012 (vedlegg XIII kap IV SD gr2)

Beskrivelse

Europa Kommissjonen har vedtatt forordning (EU) nr. 748/2012 den 3. august 2012 under henvisning til traktaten om Den Europeiske Unions funksjonsmåte, under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 av 20. februar 2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk luftfartssikkerhetsagentur, og om opphevelse av Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF, særlig artikkel 5, stk. 5, og artikkel 6, stk. 3 og ut fra følgende betraktninger:

Kommisjonens forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om gjennomføringsbestemmelser for luftdyktighets- og miljøsertifisering av luftfartøyer og hermed forbundet materiell, deler og apparatur og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner har blitt endret vesentlig ved flere leiligheter. Da det skal foretas ytterligere endringer, bør forordningen av klarhetshensyn omarbeides.

I forordning (EF) nr. 216/2008 (Basisforordningen) fastsettes det felles vesentlige krav for å sikre et høyt ensartet nivå for sivil luftfartssikkerhet og miljøbeskyttelse. I henhold til denne skal Kommissjonen vedta de nødvendige gjennomføringsbestemmelser for å sikre, at disse finner ensartet anvendelse, og ved denne forordning opprettes Det Europeiske Luftfartssikkerhetsagentur (heretter "EASA") for å bistå Kommissjonen med å utarbeide disse gjennomføringsbestemmelser.

Forordning (EU) 748/2012 er basert på fire uttalelser (Opinions) utarbeidet av EASA. Disse er tidligere omtalt i et EØS-faktanotat. Uttalelse nr. 01/2009 av 24. august 2009 om "Muligheten for å avvike fra luftdyktighetsbestemmelsene ved konstruksjonsendringer", uttalelse nr. 02/2009 av 11. november 2009 om "Reparasjons- og konstruksjonsendringer av European Technical Standard Order" (ETSO), uttalelse nr. 01/2010 av 12. mai 2010 om "Sub Part J Design Organisasjons Approval (DOA)" og uttalelse nr. 01/2011 av 18. mars 2011 om "ELA-Prosess og standard konstruksjonsendringer og reparasjoner", er alle endringer til Kommisjonens forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner.

Forordning (EU) nr. 748/2012 er vedtatt i henhold til prosedyre i overensstemmelse med artikkel 19 og artikkel 65 (1) i forordning (EF) nr. 216/2008 (grunnforordningen).

Forordning (EU) nr. 748/2012 erstatter derfor forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften).

Hovedformålet med reglene i forordning (EU) nr. 748/2012 er å opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Det har vist seg nødvendig å endre kravene til og prosedyrene for både luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner.

I Norge er forordning (EF) nr. 1702/2003 implementert jf. forskrift 24. mai 2005 nr. 461 om luftdyktighets- og miljøsertifisering for luftfartøyer mv. og sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften). Denne må oppheves og erstattes av forordning (EU) nr. 748/2012.

Forordning (EU) nr. 748/2012 er hjemlet i forordning (EC) nr. 216/2008 (basisforordningen), som ennå ikke er implementert i Norge. I Norge gjelder forordning (EF) nr. 1592/2002 som basisforordning. Det forventes at forordning (EC) nr. 216/2008 blir implementert i norsk rett primo 2013. Luftfartstilsynet har

foretatt en konkret vurdering av forordning (EU) nr. 748/2012 og finner at denne ikke kan tas inn i EØS-avtalen og norsk rett, før forordning (EC) nr. 216/2008 er implementert i norsk rett.

Hovedpunkter: Endringer i forordning (EU) nr. 748/2012

Forordning (EF) nr. 1702/2003 erstattes av den nye forordningen (EU) nr. 748/2012.

Forordning (EF) nr. 1702/2003 (inkludert vedlegg Part 21) og dens 7 påfølgende endringer erstattes per 10. september 2012 av den nylig publiserte forordning (EU) nr. 748/2012.

En oppsummering av de viktigste endringene som følge av disse 4 uttalelser (Opinions) og endringene introdusert av Kommisjonen er gitt nedenfor.

Overgang

En overgangsbestemmelse inntas i artikkel 11 som automatisk konstruerer referanser til den opphevede regulering og dennes artikler kan leses som henvisninger til den nye forskriften og dennes artikler. Dette betyr at det ikke er noe umiddelbart behov for å oppdatere noen dokumenter for å overholde regelen.

Om forordning (EU) nr. 748/2012

Opinion No 01/2009 om "Mulighet for å avvike fra luftdyktighetsregler i tilfelle av design endringer ". Dette introduserer 21.A.101 (f): Innføringen av muligheten for et valg for å vise overensstemmelse med kravene ved endringer i TC og STC's. Dette er i samsvar med det valg som allerede eksisterer for å vise overensstemmelse med kravene ved nye TCs.

Opinion No 02/2009 om "Reparasjon og design endringer til European Technical Standard Order ". Ulike endringer i 21.A.263, 431, 433, 437, 445, 451 og 604 er innført for å sikre at designendringer og reparasjoner av APU behandles på samme måte som designendringer og reparasjoner til produkter.

Opinion No 01/2010 om "kapittel J DOA". Dette introduserer et krav for søkere til TC, endringer i TC og STC's å etablere et sertifiseringsprogram. Det utvider også DOA privilegier til å inkludere en mulighet til å godkjenne mindre revisjoner av Aircraft Flight Manualer.

Opinion No 01/2011 om "European småfly (ELA) prosess" og "standard endringer og reparasjoner".

Disse endringene påvirker primært allmennflyging og tar opp følgende problemstillinger:

- Innføring av definisjoner av europeisk småfly ELA1 og ELA2
- Innføring i 21.A.14 av en tredje måte å demonstrere designevne: ved å etablere et sertifiseringsprogram;
- Innføring av begrepet standard endringer og reparasjoner i 21.A.90B og 21.A.431B som ikke trenger EASA eller DOA godkjenning. Dette konseptet vil ikke tre i kraft før EASA har utstedt dedikerte sertifiseringsspesifikasjoner (CS) inkludert en katalog over endringer og reparasjoner (tilsvarende FAA AC 43-13). Regelverksprosessen for å etablere denne CS er aktiv og en NPA ventes andre kvartal neste år.
- Innføring av en ny kategori av reservedeler som kan installeres i ELA1 og ELA2 fly uten EASA FORM 1 og under ansvar av eieren (se 21.A.307). EASA vil snart publisere et sertifiseringsmemorandum som kan gi midlertidig veiledning for implementeringen av dette nye kravet. På lang sikt vil AMC og GM bli utviklet som en del av et regelverksforberedende oppdrag (RMT.0018 og RMT.0571) "Installasjon av deler og utstyr som er utgitt uten EASA FORM 1 eller tilsvarende". Endringer introdusert av Kommisjonen

Forordning (EU) nr. 748/2012

- I forordningen (EU) nr. 748/2012 er artiklene omnummerert.
- En ny artikkel 10 er innført om utstedelse og funksjon av AMC'er (i samsvar med forordning 2042/2003).

Annex I - Part-21

- 21A.263 (c) (6) er endret for å utvide DOA privilegium til å godkjenne Flight Conditions for en tillatelse til å prøvefly første fly av nye typer eller modifiserte typer.
- Vedlegg I til Part-21: I instruks for bruk av EASA FORM 1 siste setning relatert til begrepet "godkjent konstruksjonsdata" fjernes i punkt 1.3.
- Nummereringen av avsnitt i Part 21 endres til å omfatte en prikk mellom "21" og avsnittbetegnelsen "A" eller "B". Denne endringen krever ikke umiddelbar oppdatering av selskapets dokumenter som refererer til Part-21 avsnitt, men kan gjennomføres når disse dokumentene revideres av andre grunner.

Et nytt vedlegg II er innført for å vise de opphevede forskrifter.

Et nytt vedlegg III innføres med en tabell som samholder nummereringen av den nye forskriften med den opphevede forskriften.

Sakkyndige instanser merknader

Forordning (EU) nr. 748/2012 vil kreve opphevelse av forskrift 24. mai 2005 nr. 461 om luftdyktighets- og miljøsertifisering for luftfartøyer mv. og sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften) og vedtakelse av en ny gjennomføringsforskrift.

Luftfartstilsynet har vurdert at en høring med høringsfrist på to måneder anses hensiktsmessig. Uttalelsene er hjemlet i EASA basisforordning (EF) nr 216/2008. Forordning (EF) nr. 216/2008 er ennå ikke gjennomført i norsk rett.

Gjennomføring av rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser. Luftfartstilsynet må endre en del referanser til Part-21 (sertifiseringsforskriften), som er gitt i standardbrev og prosedyrer. Markedet må også endre en del referanser i sine prosedyrer. Forordning (EU) nr. 748/2012 er hjemlet i forordning (EF) nr. 216/2008 (basisforordningen), som ennå ikke er implementert i Norge. I Norge gjelder forordning (EF) nr. 1592/2002 som basisforordning. Det forventes at forordning (EF) nr. 216/2008 vil tre i kraft i Norge primo 2013.

Luftfartstilsynet har foretatt en konkret vurdering av forordning (EU) nr. 748/2012, som erstatter forordning (EF) nr. 1702/2003 og finner at forordning (EU) nr. 748/2012 ikke kan tas inn i EØS-avtalen og norsk rett, før forordning (EF) nr. 216/2008 er implementert i norsk rett, fordi forordning (EU) nr. 748/2012 er vedtatt med hjemmel i forordning (EF) nr. 216/2008. EASA vil også utarbeide konkrete forslag til en klargjøring av dagens regelverk og økt standardisering. Luftfartstilsynet ser positivt på en klargjøring av reglene og standarder.

Status

EASA har utgitt flere NPA (Notices of Proposed Amendment), blant annet NPA 2006-16, NPA 2008-12, NPA 2008-09 og NPA 2008-07 i forkant av uttalelsene til Opinion nr. 01/2009 av 24. august 2009, Opinion nr. 02/2009 av 11. november 2009, Opinion nr. 01/2010 av 12. mai 2010 og Opinion nr. 01/2011 av 18. mars 2011.

Forordning (EU) nr. 748/2012 ble vedtatt 3. august 2012. Luftfartstilsynet har i flere sammenhenger oppfordret de berørte aktørene i markedet til å besvare høringene fra EASA. Det vil i løpet av høsten 2012 bli gjennomført en norsk høring rundt regelverksforslagene.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet ser positivt på innføringen av forordning (EU) nr. 748/2012, som vil bidra til å sikre og opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Dette vil være positivt for flysikkerheten. Forordningen (EU) nr. 748/2012 inneholder ikke politiske problemstillinger. Luftfartstilsynet finner rettsakten relevant og akseptabel.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel IV Sivil luftfart

32012R0593 Forordning (EF) 593/2012 av 5. juli 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften) og om endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften) i 2012 endring av forordning (EF) 2042/2003 (vedlegg XIII kap IV SD gr2)

Beskrivelse

Europa Kommissjonen har vedtatt forordning (EF) 593/2012 5. juli 2012 under henvisning til traktaten om Den Europeiske Unions funksjonsmåte, under henvisning til Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 av 20. februar 2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk luftfartssikkerhetsagentur. Foranstaltningene i denne forordning er i overensstemmelse med uttalelse fra EASA nr. 01/2011 om "ELA-prosess" og "standardendringer og – reparasjoner" i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008 artikkel 19, stk. 1.

Forordning (EF) 593/2012 vil endre bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften) og forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften). Hovedformålet med reglene i forordning (EF) nr. 1702/2003 og forordning (EF) nr. 2042/2003 er å opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Det har vist seg nødvendig å endre kravene til og prosedyrene for både luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften) samt vedvarende luftdyktighet av luftfartøyer og luftfartøysmateriell, -deler og -apparat samt for godkjenning av organisasjoner og personell, som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften).

I Norge er forordning (EF) nr. 1702/2003 implementert jf. forskrift 24. mai 2005 nr. 461 om luftdyktighets- og miljøsertifisering for luftfartøyer mv. og sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften) og forordning (EF) nr. 2042/2003 er implementert jf. forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften). Forordning (EF) 593/2012 er hjemlet i forordning (EU) nr. 216/2008 (basisforordningen), som ennå ikke er implementert i Norge. I Norge gjelder forordning (EF) 1592/2002 som basisforordning. Luftfartstilsynet har foretatt en konkret vurdering av forordning (EF) 593/2012 og finner ingen grunn til at forordning (EF) 593/2012 som gjør endringer i forordning (EF) nr. 1702/2003 og forordning (EF) nr. 2042/2003 ikke kan tas inn i EØS-avtalen og norsk rett, fordi forordning (EF) 593/2012 er i samsvar med reglene i forordning (EF) 1592/2002.

Om forordning (EF) 593/2012

I forbindelse med vedtakelsen av forordning (EF) 593/2012 innebærer dette endring i Kommissjonens forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om gjennomføringsbestemmelser for luftdyktighets- og miljøsertifisering av luftfartøyer og hermed forbundet materiell, deler og apparatur og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner slik at ikke-kompliserte motordrevne luftfartøy, fritidsluftfartøy og hermed forbundet materiell, -deler og -apparat ble underlagt foranstaltninger, som står i forhold til deres enkle konstruksjon og type av operasjoner. Dessuten ble Kommissjonens forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om vedvarende luftdyktighet av luftfartøy og luftfartøysmateriell, -deler og -apparat og om godkjenning av organisasjoner og personell, som deltar i disse oppgaver endret for å bevare sammenhengen med de endringer, som er

foretatt i forordning (EF) nr. 1702/2003, bl.a. med hensyn til den nye definisjon av ELA1-luffartøyer og muligheten for å godkjenne montering av visse ikke-sikkerhetskritiske deler uten en EASA-formular 1.

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) 593/2012 fastsetter definisjonen på "ELA1-luffartøy". Forordning (EF) nr. 2042/2003 artikkel 2, litra »k) »ELA1-luffartøy«: et av følgende bemannede luffartøyer (ELA står for »European Light Aircraft«):

- i) et luffartøy med en maksimal startmasse (MTOM) på 1 200 kg eller derunder, som ikke er klassifisert som et komplekst motordrevet luffartøy
- ii) et svevefly eller motorsvevefly med en maksimal startmasse på 1 200 kg eller derunder
- iii) en ballong konstruert til et maksimalt løftegassvolumen eller varmluftsvolumen på ikke mer end 3 400 m³ for varmluftballoner, 1 050 m³ for gassballonger og 300 m³ for forankrede gassballonger
- iv) et luftskip konstruert til høyst fire personer og et maksimalt løftegassvolumen eller varmluftsvolumen på ikke mer end 3 400 m³ for varmluftsluftskip og 1 000 m³ for gassluftskip.

Endringene i forordning (EF) 593/2012 berører primært allmennflyging og omhandler følgende emner: Det innføres en forenklet og mer hensiktsmessig sertifiseringsprosess for ELA-1 luffartøyer (European Light Aircraft). En søker til et typesertifikat for et ELA1-luffartøy (dvs. fly under 1 200 kg) kan nå dokumentere sin sertifiseringsstandard ved bruk av et sertifiseringsprogram. Dette vil medføre at små virksomheter ikke lenger behøver å gjennomføre de omstendelige og tidskrevende administrative prosedyrer for å oppnå godkjenning som en konstruksjonsorganisasjon (DOA), samtidig med at de gjennomfører sertifiseringsprosessen. Denne endringen vil gagne nye søknader til typesertifikat for et ELA1-luffartøy.

Begrepet "standardendringer og standardreparasjoner" introduseres. Det nye begrepet innebærer at prosedyren for sertifisering ikke lenger er nødvendig ved endringer og reparasjoner som betraktes som standard. En katalog med standardendringer og -reparasjoner vil derfor bli del av en ny sertifiseringsspesifikasjon (CS). Det nye begrepet vil minske den administrative arbeidsbyrde og samtidig opprettholde et høyt sikkerhetsnivå. Alle eiere/brukere av små luffartøy kan få gagn av denne regelen.

I henhold til de nåværende regler skal EASA-Form 1 anvendes som grunnlag ved installasjon av reservedeler i et luffartøy. Noen deler og utstyr i ELA-luffartøyer produseres imidlertid i industrier som ikke er omfattet av forskriftene for luftfart. Produsenter, som ikke er omfattet av forskriftene for luftfart, kan ikke sertifisere disse deler med en EASA-Form 1. Dette er ikke relevant for nye luffartøyer, fordi godkjenningen av delene i dette tilfelle er omfattet av luffartøysprodusentens produksjonsorganisasjon. Reservedeler anskaffes normalt direkte fra kilden. For å oppfylle kravet om en EASA-Form 1 skal disse deler sertifiseres via godkjente produksjonsorganisasjoner. Forordning (EF) 593/2012 åpner for, at eiere av ELA-1 luffartøyer kan akseptere installasjon av visse deler, uten en EASA-Form 1 uten en EASA-Form 1, dersom det ikke er sikkerhetskritisk. Denne endring har til formål å redusere den forskriftsmessige byrde til et hensiktsmessig nivå i forhold til sikkerhetsrisikene.

Konsekvenser

Innføring av forordning (EF) 593/2012 vil medføre en betydelig reduksjon i det administrative arbeidet knyttet til typesertifisering og senere endringer og/eller reparasjoner av ELA-1 luffartøy. Da Luftfartstilsynet ikke lenger er involvert i prosessene knyttet til typesertifisering/modifikasjoner/reparasjoner, er det først og fremst eier/bruker av ELA-1 luffartøy som vil kunne få en gevinst av dette i form av reduserte kostnader og byråkrati. Basert på ELA-1 luffartøy's enkle konstruksjon, vil en akseptabel sikkerhet være ivaretatt selv med de foreslåtte forenklingene.

Merknader

Rettsakten vil kreve endring i forskrift 24. mai 2005 nr. 461 om luftdyktighets- og miljøsertifisering for luffartøyer mv. og sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften) og forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luffartøyer og luffartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften).

Gjennomføring av rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser. Luftfartstilsynet må endre en del referanser til Part-21, Part-M og Part-145, som er gitt i standardbrev og prosedyrer. Markedet må også endre en del referanser i sine prosedyrer.

Forordning (EF) 593/2012 er hjemlet i forordning (EU) nr. 216/2008 (basisforordningen), som ennå ikke er implementert i Norge. I Norge gjelder forordning (EF) 1592/2002 som basisforordning.

Luftfartstilsynet har foretatt en konkret vurdering av forordning (EF) 593/2012 og finner ingen grunn til at forordning (EF) 593/2012, som endre forordning (EF) 1702/2003 og forordning (EF) nr. 2042/2003 ikke kan tas inn i EØS-avtalen og norsk rett, fordi det materielle innholdet i forordning (EF) 593/2012 er i samsvar med reglene i forordning (EF) 1592/2002. Luftfartstilsynet ser positivt på en klargjøring av reglene og standarder.

Status

EASA har utgitt NPA (Notices of Proposed Amendment) 2008-07 og Opinion nr. 01/2011 av 18. mars 2011, før vedtakelsen av forordning (EF) 593/2012. Luftfartstilsynet har i flere sammenhenger oppfordret de berørte aktørene i markedet til å besvare høringene fra EASA. Luftfartstilsynet vil sende ut høring om forordning (EF) 593/2012 fra 20. juli 2012 med en høringsfrist på to måneder til 20. september 2012. Dessuten er opplysning om forordning (EF) 593/2012 lagt ut på Luftfartstilsynets nettside under nytt regelverk. Forordning (EF) 593/2012 ble vedtatt 5. juli 2012 og anvendes i EU-landene fra 26. juli 2012.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet ser positivt på innføringen av forordning (EF) 593/2012, som vil bidra til å sikre og opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Dette vil være positivt for flysikkerheten. Forordning (EF) 593/2012 inneholder ikke politiske problemstillinger. Luftfartstilsynet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport og er funnet EØS-relevant og akseptabel.